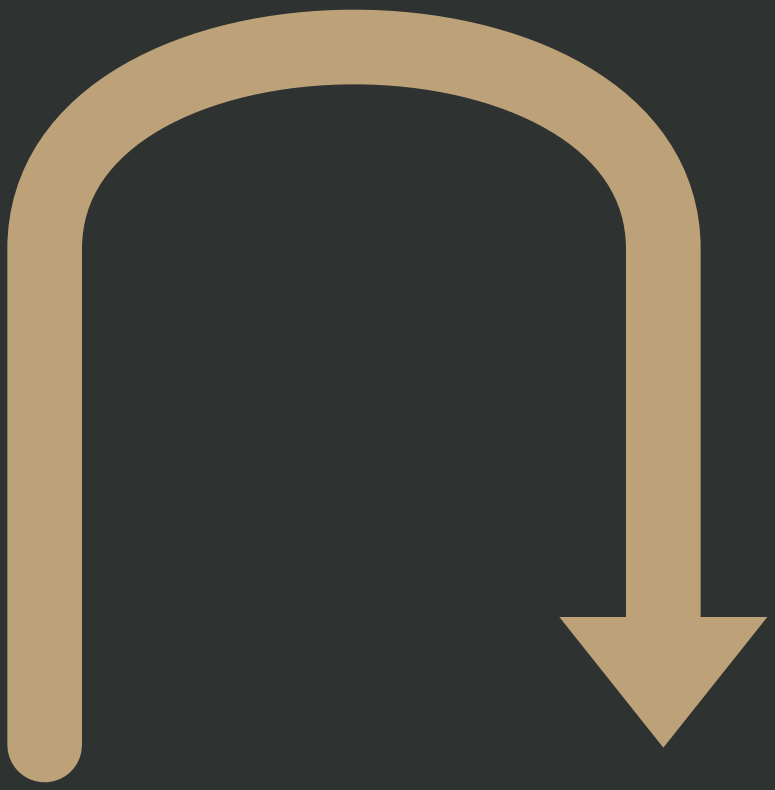
TAMPA LIFE / BIBLE STUDY

REVERSAL தொடரின் இறுதிப் பாடம்

REVERSAL

திரும்பிவிட்டோம். அடுத்து என்ன?

மீண்டும் நிலைநிறுத்தப்படுவதிலிருந்து
ஆவியின் வல்லமையுள்ள சாட்சிக்கும் உண்மையான சேவைக்கும்

இரக்கத்தால் மீட்கப்பட்டோம். தேவ நோக்கத்திற்குத் தயார்.

தமிழ் பதிப்பு • லூக்கா 24:13–49 • KJV தமிழாக்கம்

பொருளடக்கம்

மீண்டும் நிலைநிறுத்தப்படுவதிலிருந்து தேவ நோக்கத்தை நோக்கி

REVERSAL: திரும்பிவிட்டோம். அடுத்து என்ன?

முன்னுரை: திருப்புமுனைக்குப் பிறகு எழும் கேள்வி 3

01 நம்மைத் திருத்துமளவுக்கு நம்மை நேசிக்கிறார் 4

02 மீண்டும் சீஷர்கள் மத்தியில் 6

03 வார்த்தை நமது புரிந்துகொள்ளுதலைத் திறக்கட்டும் 8

04 இவைகளுக்குச் சாட்சிகள் 10

05 இரக்கம் நமக்கு எதிர்காலத்தைத் தருகிறது 12

06 உன்னதத்திலிருந்து வரும் வல்லமை 15

07 நம்மை நிரூபிப்பதிலிருந்து நம்மை ஒப்புக்கொடுப்பதற்கு 17

08 அன்றாட வாழ்வில் உண்மை 19

09 தொடர்ந்து கற்றுக்கொண்டு, தொடர்ந்து வளருதல் 21

முடிவுரை: இயேசுவை அறியச் செய்யும் வாழ்க்கை 23

சிந்தனைக்கான கேள்விகளும் தனிப்பட்ட பதிலும் 24

இந்தப் பாடத்தைப் பயன்படுத்துவது எப்படி

தொடங்குவதற்கு முன்பு லூக்கா 24:13–49ஐ வாசிப்போம். அத்தியாயங்களை வரிசையாகப் படித்து, துணை வசனங்களையும் அவற்றின் முழுச் சூழலில் வாசிப்போம். இந்தப் போதனை தனிப்பட்ட வேதப் படிப்புக்கும் குழுக் கலந்துரையாடலுக்கும் ஏற்றது. இறுதிப் பக்கங்களிலுள்ள கேள்விகளும் எழுத்துப்பூர்வமான பதில்களும் நாம் புரிந்துகொண்டதை வாழும் விதத்தோடு இணைக்க உதவுகின்றன.

இந்த நிறைவுப் பாடம் Tampa Life Church வழங்கிய Reversal தொடரின் இறுதிச் செய்தியைப் பின்பற்றுகிறது. அதன் மையக் கேள்வி எளிமையானது: கர்த்தர் நமது திசையைத் திருத்திய பிறகு, அவர் நமக்கு முன்பாக வைக்கும் நோக்கத்திற்கு எவ்வாறு பதிலளிப்போம்? வேத மேற்கோள்கள் ஆங்கில கிங் ஜேம்ஸ் மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து தமிழில் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

முன்னுரை

திருப்புமுனைக்குப் பிறகு எழும் கேள்வி

> “நீங்கள் இவைகளுக்குச் சாட்சிகளாயிருக்கிறீர்கள்.” — லூக்கா 24:48

திரும்புவது முக்கியமான ஒரு தருணம். ஆனால் திசை மாறிய பிறகும் நடந்து முடிக்க வேண்டிய பயணம் இருக்கிறது. லூக்கா 24ஆம் அத்தியாயத்தில் இரண்டு சீஷர்கள் எம்மாவுவை நோக்கிச் செல்கிறார்கள். நடந்த நிகழ்வுகளைப் பற்றிய அவர்களது விளக்கத்தில் உயிர்த்தெழுதலுக்கு இடமில்லை. இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டதை அவர்கள் அறிவார்கள். காலியான கல்லறையைப் பற்றிய செய்திகளையும் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் ஏமாற்றமே அவர்களது புரிந்துகொள்ளுதலைத் தொடர்ந்து வடிவமைக்கிறது. உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தர் அவர்களோடு சேர்ந்து நடந்து, அவர்களைக் கேட்டு, தம்மைக்குறித்த வேதவாக்கியங்களை விளக்குகிறார். இறுதியில் அவரை அறிந்துகொண்டதும், அவர்கள் எருசலேமுக்குத் திரும்பி, பாதையில் நடந்ததை அங்கே கூடியிருந்த சீஷர்களுக்குச் சொல்கிறார்கள்.

அவர்கள் திரும்பியதோடு அத்தியாயம் முடிவதில்லை. இயேசு சீஷர்கள் நடுவில் நின்று, அவர்களது பயத்திற்குப் பதிலளித்து, தமது கைகளையும் கால்களையும் காட்டி, வேதத்தைப் புரிந்துகொள்ள அவர்களது அறிவைத் திறக்கிறார். பின்னர் மனந்திரும்புதல், பாவ மன்னிப்பு, சாட்சி, உன்னதத்திலிருந்து வரும் வல்லமை ஆகியவற்றைப் பேசுகிறார். உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவுடனான சந்திப்பு, தங்கள் சொந்த பெலத்தால் நிறைவேற்ற முடியாத பொறுப்புக்கு அவர்களை அழைத்துச் செல்கிறது. அவர்களது புரிந்துகொள்ளுதலைத் திருத்திய கர்த்தரே தமது செய்தியை எடுத்துச் செல்ல அவர்களை ஆயத்தப்படுத்துகிறார்.

அந்த முன்னேற்றமே இந்த இறுதிப் பாடத்தின் திசையைத் தீர்மானிக்கிறது. நமது பார்வையைத் திரிக்கும் ஊகங்களையும் நம்மைத் திரும்ப அழைக்கும் கிருபையையும் நாம் சிந்தித்திருக்கிறோம். இப்போது அதன்பின் வரும் வாழ்க்கையைச் சிந்திக்க வேண்டும். தேவன் நம்மை மனந்திரும்பச் செய்து, அவரது வார்த்தைக்கான பசியைப் புதுப்பித்து, கீழ்ப்படியும் விருப்பத்தை மீட்டிருந்தால், பெற்ற கிருபைக்கு என்ன பதில் தருவோம்? நன்றி உணர்வு நமது குணம், உறவுகள், சாட்சி, சேவை ஆகியவற்றை வடிவமைக்கும்போது பலன் தருகிறது.

நமது பதில் ஒரு பதவியை அவசரமாகத் தேடுவதில் அல்ல, இயேசுவில் தொடங்குகிறது. அவரது சுவிசேஷத்தைப் புரிந்துகொண்டு, அவரது போதனையை ஏற்று, அவரது ஆவியைச் சார்ந்திருக்க வேண்டும். சில பொறுப்புகள் ஏற்கெனவே தெளிவாக உள்ளன: குடும்பத்தை நேசித்தல், உண்மை பேசுதல், மன்னித்தல், விசுவாசிகளுடன் கூடுதல், கிறிஸ்துவுக்குச் சாட்சி கொடுத்தல். பிற பணிகள் ஜெபம், ஆலோசனை, ஆயத்தம், சபையில் உண்மையான பங்கேற்பு ஆகியவற்றினால் தெளிவாகின்றன. இரண்டிற்கும் தேவனுக்குக் கிடைக்கத்தக்க இருதயம் தேவை.

லூக்கா 24இல் கூடியிருந்தவர்கள் குழப்பம், பலவீனம், பயம் ஆகியவற்றை அனுபவித்திருந்தார்கள். இயேசு அவற்றை அறிந்திருந்தும் அவர்களைச் சாட்சிகள் என்றார். அவரது இரக்கம் நேற்றைய நிலைக்காக ஆறுதல் அளித்ததோடு நிற்காமல், கீழ்ப்படிதலை நோக்கி நடத்தினது. நமது வரலாறு எளிதானது என்றும் வளர்ச்சி முடிந்துவிட்டது என்றும் பாசாங்கு செய்யாமல் நாமும் அதே அழைப்பை ஏற்கலாம். கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்ததால், நமது வாழ்க்கையின் உண்மையை எதிர்கொண்டு, அவரது திருத்துதலை ஏற்று, உண்மையுள்ள அடுத்த அடியை எடுக்கலாம்.

அத்தியாயம் 01

நம்மைத் திருத்துமளவுக்கு நம்மை நேசிக்கிறார்

> “கர்த்தர் தாம் நேசிக்கிறவனைச் சிட்சித்து, தாம் ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒவ்வொரு மகனையும் தண்டிக்கிறார்.” — எபிரெயர் 12:6

பாதையில் கிருபை நம்மைச் சந்திக்கிறது

ஏமாற்றத்தோடு சிக்கிக்கொண்ட புரிந்துகொள்ளுதலுடைய சீஷர்களிடம் இயேசு காட்டிய பொறுமையை லூக்கா 24:13–27 காட்டுகிறது. எருசலேமில் நடந்தவற்றை அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது அவர் நெருங்குகிறார். அவரை அறியாத அவர்கள், இஸ்ரவேலை மீட்பவர் அவரே என்று தாங்கள் நம்பியிருந்ததாகக் கூறுகிறார்கள். அவர்களது விளக்கத்தில் உண்மையான நிகழ்வுகள் உள்ளன. ஆனால் அவரது பாடுகள் தேவனுடைய மீட்பின் நோக்கத்திற்குள் எவ்வாறு அடங்குகின்றன என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. இயேசு அவர்களது விளக்கத்தை வேதத்தின் சாட்சிக்குக் கீழ்ப்படுத்துகிறார்.

அவரது திருத்துதல் நேரடியானது. தீர்க்கதரிசிகள் கூறியதை விசுவாசிக்க இருதயத்தில் மந்தமானவர்கள் என்று சொல்லி, கிறிஸ்து இப்பாடுகளை அனுபவித்து மகிமையில் பிரவேசிக்க வேண்டியதல்லவா என்று கேட்கிறார். பின்னர் தம்மைக்குறித்த வேதவாக்கியங்களை விளக்குகிறார். அவரது உண்மைத்தன்மையையும் பொறுமையையும் ஒன்றாகக் கவனிக்க வேண்டும். தவறான முடிவை அவர் கேள்விக்குட்படுத்துகிறார்; புரிந்துகொள்ள உதவும் போதனையையும் அளிக்கிறார். பாதையில் அவரது பிரசன்னம், குழப்பத்தை வெறுமனே பார்க்காமல் அதில் தலையிடும் இரக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

தவறாக இருப்பது நிராகரிக்கப்படுவதற்கு சமம் என்று வெட்கம் ஏற்கெனவே நம்மை நம்பவைத்திருந்தால், திருத்துதலைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளலாம். ஒரு பிரசங்கம் மனப்பான்மையை வெளிப்படுத்துகிறது; ஒரு வசனம் முடிவைக் கேள்விக்குட்படுத்துகிறது; நம்பத்தகுந்த விசுவாசி ஒரு கவலையைச் சொல்கிறார். உடனே அச்சுறுத்தப்பட்டதாக உணருகிறோம். ஆனால் தவறு வெளிப்படுவது விடுதலைக்கான அழைப்பாகலாம். மாற வேண்டியதை வார்த்தை காட்டும்போது, அந்தப் பழக்கம் எதிர்காலத்தை மேலும் பாதிப்பதற்கு முன் பதிலளிக்க வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. கற்றுக்கொள்ளும் இருதயம் அதைத் தாழ்மையோடு ஏற்கிறது.

எபிரெயர் 12 கர்த்தருடைய சிட்சையைத் தகப்பனுக்கும் பிள்ளைகளுக்குமுள்ள உறவுக்குள் வைக்கிறது. சிட்சை வேதனையானது என்பதை ஏற்றுக்கொண்டு, அது தரவேண்டிய பலனை நோக்கிப் பார்வையைத் திருப்புகிறது. ஆகவே திருத்துதலின் உண்மை மற்றும் நோக்கத்தை ஆராய வேண்டும். தேவனுடைய பரிசுத்தமும் அன்பும் ஒன்றிணைந்தவை. அவரது பரிசுத்தத்தில் பங்குள்ள வாழ்க்கையின் வளர்ச்சி உட்பட நமது நன்மையையே அவர் தேடுகிறார். அவரது போதனையை ஏற்றல் என்பது நாம் விரும்பும் ஒரு விளக்கம் கேள்விக்குட்பட அனுமதிக்கும் அளவுக்கு அவரை நம்புவதாகும்.

ஒவ்வொரு சிரமத்தின் பின்னாலும் மறைந்த தெய்வீகத் தண்டனையை உருவாக்க வேண்டும் என்பதல்ல இது. இயேசு உண்மையில் கற்பித்தவற்றால் சீஷர்களின் குழப்பம் திருத்தப்படுகிறது. நமது வாழ்விலும் உறுதியான அடித்தளம் அவர் வெளிப்படுத்திய வார்த்தையே. நிகழ்வுகளின் எல்லாக் காரணங்களையும் அறிவதாகக் கூறாமல், சூழ்நிலைகளை அவரிடம் கொண்டுவரலாம். அவர் தெளிவாக்கிய உண்மைக்குக் கீழ்ப்படியத் தயாரா என்பதே நாம் பதிலளிக்கக்கூடிய கேள்வி.

அத்தியாயம் 01

நம்மைத் திருத்துமளவுக்கு நம்மை நேசிக்கிறார்

வளர உதவும் திருத்துதலை ஏற்றுக்கொள்வது

மனந்திரும்புதல் குறிப்பானதாகட்டும்

தாழ்மையைப் பற்றிய செய்தியைப் பாராட்டிக்கொண்டே, அது வெளிப்படுத்தும் குறிப்பிட்ட மனப்பான்மையைப் பாதுகாக்க முடியும். விசுவாசிகள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை ஏற்றாலும், ஒரு திருத்துதல் நமக்குப் பொருந்தாது என்று விளக்கலாம். வெளித்தோற்றத்தைப் பாதுகாப்பதை நிறுத்தி, உண்மையை ஒப்புக்கொள்ளும்போதுதான் திருப்பம் வருகிறது. கவனமின்றிப் பேசினோம். மனக்கசப்பால் விலகினோம். ஊகத்தை உண்மையாகக் கருதினோம். தேவன் ஒப்படைத்ததைப் புறக்கணித்தோம். குறிப்பான அறிக்கை நமது பதிலுக்கு நேர்மையான தொடக்கத்தைத் தருகிறது.

தேவனுக்கேற்ற துக்கம் மனந்திரும்புதலை உண்டாக்குகிறது என்று 2 கொரிந்தியர் 7:10 கூறுகிறது. தவறிலிருந்து விலகி தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிக்க வழிநடத்தும்போது துக்கம் பலன் தருகிறது. நமது வார்த்தைகள் ஒருவரைக் காயப்படுத்தியிருந்தால், அந்தக் காயத்தைத் தெளிவாக ஏற்றுக்கொள்ளும் மன்னிப்புக் கோருதல் மனந்திரும்புதலில் அடங்கலாம். நடத்தை நம்பிக்கையைப் பாதித்திருந்தால், காலப்போக்கில் மாறிய நடத்தையும் அவசியம். மன்னிப்பை தேவனுடைய இரக்கமாக ஏற்றுக்கொண்டு, இயன்றதைச் சரிசெய்யவும் தேவையான உதவியை நாடவும் பொறுப்பேற்கிறோம்.

உண்மையை ஏற்றுக்கொள்வோம்; இகழ்ச்சியை அல்ல

தாழ்மைக்கான அழைப்பு திருத்துதல் அளிக்கப்படும் விதத்தையும் வடிவமைக்கிறது. ஒரு குற்றத்தில் அகப்பட்டவரை சாந்தமுள்ள ஆவியோடு மீண்டும் நிலைநிறுத்தும்படி, தங்கள் சொந்த பலவீனத்தையும் நினைத்துக்கொள்ளும்படி கலாத்தியர் 6:1 ஆவிக்குரியவர்களுக்கு அறிவுறுத்துகிறது. மீண்டும் நிலைநிறுத்துதல் நம்மை உயர்த்திக்கொள்ளும் வாய்ப்பாகக் கூடாது. நாமும் இரக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதை நினைத்து, பாவத்தைத் தெளிவாகப் பேசலாம். திருத்துதல் தேவைப்படுகிறவரும் தேவனுடைய சாயலை உடையவர்; கண்ணியமாக நடத்தப்பட வேண்டும்.

மனித ஆலோசனையும் வேதத்திற்குப் பொறுப்புக்கூற வேண்டும். ஆதிக்கமான குணம், பெரிய பதவி, உணர்ச்சிமிக்க சூழல் ஆகியவை தவறான குற்றச்சாட்டை உண்மையாக்காது. தாழ்மையைத் தக்கவைத்து, கவனமான கேள்விகளையும் ஞானமான ஆலோசனையையும் நாடலாம். தேவனுடைய வார்த்தைக்கு உண்மையானதை ஏற்று, பொறுப்புடன் பதிலளிப்பதே நோக்கம். உண்மையும் சாந்தமும் நேர்மையான மனந்திரும்புதலுக்கு இடமளிக்கின்றன. அவமானப்படுத்துதல், வெளிச்சத்துக்கு வரவேண்டியவற்றை மறைக்கத் தூண்டுகிறது.

சிட்சையின் உடனடி வேதனைக்கு அப்பால், அதனால் பயிற்றுவிக்கப்பட்டவர்களில் வரும் நீதியின் சமாதானமான பலனை எபிரெயர் 12:11 காட்டுகிறது. பயிற்சியில்தான் அது வளருகிறது. பழைய குற்றச்சாட்டை மீண்டும் சொல்லும்முன் நிற்கிறோம். புறக்கணித்த ஜெபத்திற்குத் திரும்புகிறோம். தனியாக முடிவெடுக்க விரும்பிய இடத்தில் வழிகாட்டுதலை ஏற்கிறோம். சாதாரணமாகத் தோன்றும் இந்தத் தேர்வுகள் நமது புதிய திசையை வெளிப்படுத்துகின்றன. பாதையில் சந்தித்த இரக்கம் நடக்கும் விதத்தை வடிவமைக்கத் தொடங்குகிறது.

நமது பதில்: மாற வேண்டியதை தேவனுடைய வார்த்தை காட்ட அனுமதித்து, நேர்மையாக மனந்திரும்பி, உண்மையான திருத்துதலைக் கற்றுக்கொள்ளும் இருதயத்துடன் ஏற்றுக்கொள்வோம்.

அத்தியாயம் 02

மீண்டும் சீஷர்கள் மத்தியில்

> “அதே வேளையில் அவர்கள் எழுந்து எருசலேமுக்குத் திரும்பி, பதினொருவரும் அவர்களோடிருந்தவர்களும் ஒன்றுகூடியிருக்கக் கண்டார்கள்.” — லூக்கா 24:33

தனிப்பட்ட சந்திப்பு ஐக்கியத்தை நோக்கி நடத்துகிறது

பந்தியில் இயேசுவை அறிந்துகொண்ட பிறகு இரண்டு சீஷர்களும் எருசலேமுக்குத் திரும்புகிறார்கள். அதே வேளையில் எழுந்தார்கள் என்று லூக்கா அவர்களது உடனடிப் பதிலை வலியுறுத்துகிறார். பதினொருவரையும் மற்றவர்களையும் சந்தித்து, கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்து சீமோனுக்குத் தரிசனமான செய்தியைக் கேட்டு, பாதையில் நடந்ததைக் கூறுகிறார்கள். புதுப்பிக்கப்பட்ட புரிந்துகொள்ளுதல் சீஷர் சமூகத்தில் பகிரப்படுகிறது. புறப்படும்போது அவர்களுடன் சென்ற கதை, உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தரின் சாட்சிக்கு இடமளிக்கிறது.

இரண்டாவது பயணியின் பெயரையோ, இவர்களில் யாருடைய பிற்கால ஊழியத்தையோ வசனம் கூறவில்லை. அந்த மௌனத்தை நாம் மதிக்க வேண்டும். கவர்ச்சிகரமான எதிர்கால வாழ்க்கை வரலாற்றை நாம் உருவாக்குவதில் அவர்களது முக்கியத்துவம் இல்லை. வேதத்தை விளக்க இயேசு நேரம் செலவிட்டார்; உயிர்த்தெழுதலின் சாட்சியில் அவர்களது திரும்புதலையும் லூக்கா பதிவு செய்கிறார். அவர்களைச் சந்தித்தவர் யார், அவர் வெளிப்படுத்தியது என்ன என்பதால்தான் அந்தச் சந்திப்பு முக்கியமானது. வசனம் சொல்லாதவற்றைச் சேர்க்காமல் அதிலிருந்து ஊக்கம் பெறலாம்.

சபையில் பயன்பாட்டை நாம் அளவிடும் முறையை இது சோதிக்கிறது. பொதுவில் தெரியப்படுவது ஆவிக்குரிய முக்கியத்துவத்தின் முழுமையான அளவல்ல. சபையை வலுப்படுத்தும் பெரும்பணி மேடையில் அரிதாகக் காணப்படும் மக்களால் நடக்கிறது. பொறுமையான ஆசிரியர், உண்மையான பரிந்துபேசும் ஜெபக்காரர், அக்கறையான உபசரிப்பாளர், சிரமப்படும் நண்பரை அமைதியாகத் தொடர்ந்து கவனிக்கும் விசுவாசி ஆகியோரின் சேவை நிலையான பலனைத் தரலாம். தேவனுக்கு முன் நமது மதிப்பும் கீழ்ப்படியும் பொறுப்பும் எத்தனை பேர் கவனிக்கிறார்கள் என்பதினால் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை.

ஐக்கியத்திற்குத் திரும்புவது மற்ற விசுவாசிகள் கண்டதையும் கற்றதையும் பெற இடமளிக்கிறது. ஏற்கெனவே சாட்சிகள் பகிரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் இடத்திற்குப் பயணிகள் தங்கள் அனுபவத்தைக் கொண்டுவருகிறார்கள். அத்தகைய தாழ்மை நமக்குத் தேவை. நமது அனுபவம் உண்மையானது; ஆனால் தேவனுடைய செயலின் முழுக் கதை அல்ல. மற்றவர்கள் ஊக்குவிக்கவும் முழுமையற்ற புரிதலைத் திருத்தவும் தனிமையில் தவறவிடும் பொறுப்புகளைக் காட்டவும் முடியும். தனிப்பட்ட பார்வையைவிடப் பெரிய வாழ்க்கையுள்ள சரீரத்தில் பங்கேற்கிறோம்.

விலகியிருந்தவர்களின் உண்மையான திரும்புதல் சிறிய, குறிப்பான முடிவுகளால் தொடங்கலாம். ஒழுங்காகக் கூடுகிறோம். நம்பத்தகுந்த தலைவரை மீண்டும் அணுகுகிறோம். மற்றவர்கள் நம்மைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள் என்று ஊகிக்காமல் கேட்கிறோம். பராமரிப்பை ஏற்று, நம்பிக்கை வளர நேரமளிக்கிறோம். புதுப்பிக்கப்பட்ட விருப்பம் வளர இந்த அடிகள் நடைமுறையான சூழலைத் தருகின்றன.

அத்தியாயம் 02

மீண்டும் சீஷர்கள் மத்தியில்

சேர்ந்திருப்பதோடு பொறுப்பேற்பது

பங்கேற்பதற்கே திரும்புகிறோம்

அநேக அவயவங்களுள்ள ஒரு சரீரமாகச் சபையை 1 கொரிந்தியர் 12 விவரிக்கிறது. அவயவங்கள் வேறுபட்டாலும், அவற்றின் வாழ்க்கை ஒன்றிணைந்தது; ஒவ்வொன்றும் பகிரப்பட்ட வாழ்க்கையின் அங்கம். சில அவயவங்கள் மற்றவை தேவையில்லை என்று சொல்லலாம் என்ற எண்ணத்தைப் பவுல் எதிர்க்கிறார். தனது பணி வேறானதால் தனக்குத் தேவையில்லை என்று உணரும் சோர்வையும் எதிர்க்கிறார். சரீரத்திற்கு பரஸ்பரச் சார்பும் உண்மையான பங்களிப்பும் தேவை.

கூட்டத்திற்கு நாம் கொண்டுவரும் கேள்வியை இந்தப் பார்வை மாற்றுகிறது. நமக்கு ஊக்கம் கிடைத்ததா என்பதோடு, நாமும் யாரையாவது ஊக்குவித்தோமா என்று கேட்கலாம். தனியே நிற்பவரைக் கவனிக்கலாம்; நடைமுறை உதவி தரலாம்; அழுத்தத்திலுள்ள குடும்பத்துடன் ஜெபிக்கலாம்; சிறப்பாகச் சேவிக்க ஆயத்தப்படுத்தும் போதனையைப் பெறலாம். சொந்த உடனடி அனுபவத்திற்கு அப்பால் கவனம் செல்லும்போது பங்கேற்பு வளருகிறது. அருகிலுள்ளவர்களை நேசிக்க வேண்டிய அயலார்களாகக் காணக் கற்றுக்கொள்கிறோம்.

மீண்டும் நிலைநிறுத்துதலுக்கு ஞானமான வேகம் உண்டு

ஐக்கியம் புதுப்பிக்கப்படுவது எல்லாப் பொறுப்புகளும் உடனே திரும்பக் கிடைப்பதாகாது. சில தவறுகளுக்குப் பொறுப்புக்கூறுதல், நம்பிக்கையை மீளக்கட்டுதல், மாறிய குணத்தை வெளிப்படுத்துதல் தேவை. சில பணிகளுக்கு வேதாகமத் தகுதிகளும் நடைமுறை எதிர்பார்ப்புகளும் உள்ளன; அவற்றை முக்கியமாகக் கருத வேண்டும். பொருத்தமான பாதையைத் தேர்ந்துகொள்ள ஞானமான தலைமை உதவுகிறது. அந்தச் செயல்முறை பலன் தர அனுமதிக்கும்போதே, இன்று கீழ்ப்படிய தேவனுடைய இரக்கம் காரணமளிக்கிறது.

மன்னிப்பு முழுமையானதற்குச் சான்றாகப் பொதுவான ஒரு பணியைக் கருதக்கூடாது. மன்னிப்பு கிறிஸ்துவினால் வருகிறது; ஒரு பணி மற்றவர்களை நோக்கிய பொறுப்புகளை உடையது. விசுவாசி உண்மையாக மனந்திரும்பியிருந்தும் நேரம், பராமரிப்பு, பயிற்சி அல்லது பொருத்தமான வரம்புகள் தேவைப்படலாம். அந்தக் காலத்திலும் அர்த்தமுள்ள கீழ்ப்படிதல் சாத்தியம். ஆராதிக்கலாம், கற்கலாம், உண்மை பேசலாம், வீட்டைக் கவனிக்கலாம், தற்போதைய நிலைக்கு ஏற்றபடி சேவிக்கலாம். அந்தத் தேர்வுகளில் உண்மை வளருகிறது.

லூக்கா 24இல் கூடியிருப்பவர்கள் இன்னும் உயிர்த்தெழுதலைப் புரிந்துகொள்ளக் கற்கிறார்கள். கூடுதல் பலவீனத்தை அழிக்கவில்லை; ஆனால் இயேசு போதிக்கும்போது அவர்களை ஒன்றாக அவர் முன் நிறுத்துகிறது. சபைக்கு இது ஊக்கமான காட்சி. ஒவ்வொருவரும் சீஷத்துவத்தில் தேர்ச்சி பெற்றதால் கூடுவதில்லை. நம்மைப் போதித்து, திருத்தி, வலுப்படுத்தும் கர்த்தரைச் சுற்றிக் கூடுகிறோம். பகிரப்பட்ட சார்பு பொறுமையான பராமரிப்புக்கும் நேர்மையான வளர்ச்சிக்கும் அடித்தளமாகிறது.

திரும்பியபின் அடுத்த அடி தொடர்ந்து தயாராக இருப்பதே. விசுவாசிகளின் ஐக்கியத்தைப் பரிசாகப் பெற்றுக்கொண்டு, அதற்குரிய பொறுப்புகளை ஏற்கலாம். பிறர் நம்மை வளர உதவ அனுமதித்து, நாம் பெற்ற கிருபையையும் அக்கறையையும் வழங்கலாம். மாறிய திசை பகிரப்பட்ட வாழ்க்கை முறையாகத் தொடங்குகிறது.

நமது பதில்: கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் உண்மையாகப் பங்கேற்று, ஞானமான வழிகாட்டுதலை ஏற்று, தேவன் அருகில் வைக்கும் மக்களுக்கு இடமளிப்போம்.

அத்தியாயம் 03

வார்த்தை நமது புரிந்துகொள்ளுதலைத் திறக்கட்டும்

> “அவர்கள் வேதவாக்கியங்களைப் புரிந்துகொள்ளும்படி அவர் அவர்களுடைய அறிவைத் திறந்தார்.” — லூக்கா 24:45

அனுபவத்திற்குப் பிறகும் புரிந்துகொள்ளுதல் தேவை

கூடியிருந்த சீஷர்களிடம் இயேசு காட்டிய பொறுமையை லூக்கா 24:36–45 காட்டுகிறது. அவர்கள் நடுவில் அவர் நின்றபோது பயந்து, ஒரு ஆவியைக் கண்டதாக நினைக்கிறார்கள். தமது கைகளையும் கால்களையும் கவனிக்கச் செய்து பயத்திற்குப் பதிலளிக்கிறார். உண்மையாகத் தாம் இருப்பதைப் பார்க்க அழைத்து, அவர்கள் முன் உண்கிறார். உயிர்த்தெழுதலின் சரீர உண்மையை லூக்கா வலியுறுத்தி, அவர்களது சாட்சியை உயிர்த்தெழுந்த இயேசுவிலேயே நிலைநிறுத்துகிறார். தேவன் நிறைவேற்றிய நிகழ்வில்தான் நம்பிக்கை நிற்கிறது.

பாடுபடுவதற்கு முன் தாம் கூறியவற்றையும் இயேசு நினைவுபடுத்துகிறார். மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்திலும் தீர்க்கதரிசிகளிலும் சங்கீதங்களிலும் தம்மைக்குறித்து எழுதப்பட்ட அனைத்தும் நிறைவேற வேண்டும். வேதத்தைப் புரிந்துகொள்ள அவர்களது அறிவைத் திறக்கிறார். ஆதாரம், நினைவுகூருதல், வேத விளக்கம் ஆகியவற்றை அத்தியாயம் இணைக்கிறது. தாங்கள் கண்ட நிகழ்வுகளின் இரட்சிப்பின் நோக்கத்தை சீஷர்கள் அறிய வேண்டும். அந்தப் புரிதலிலிருந்தே அவர்களது பணியாணை வருகிறது.

நாமும் அதே கற்றுக்கொள்ளும் விருப்பத்தை உடையவர்களாக வேண்டும். வல்லமையான ஆவிக்குரிய அனுபவம் நன்றியை எழுப்பி, தேவ பிரசன்னத்தின் உணர்வை ஆழப்படுத்தலாம். ஆனால் வேதத்தை கவனமாகக் கற்கும் தேவையை நீக்காது. உண்மையாக ஆராதித்தாலும், கீழ்ப்படிதல், உறவுகள், நோக்கம் ஆகியவற்றைப்பற்றித் தவறான ஊகங்கள் இருக்கலாம். தொடர்ச்சியான போதனை அனுபவத்தை முதிர்ந்த சீஷத்துவ வாழ்க்கைக்குள் கொண்டுவருகிறது. நாம் சந்திப்பதை விளக்கும் மனதைப் புதுப்பிக்கும்படி கர்த்தரைக் கேட்கிறோம்.

போதனை, கடிந்துகொள்ளுதல், சீர்திருத்துதல், நீதியில் பயிற்றுவித்தல் ஆகியவற்றிற்கு வேதம் பயனுள்ளதாக இருப்பதால் தேவனுடைய மனிதன் நற்கிரியைகளுக்கு ஆயத்தமாகிறான் என்று 2 தீமோத்தேயு 3:16–17 கூறுகிறது. புரிந்துகொள்ளுதலும் பயன்பாடும் எவ்வளவு நெருக்கமாக உள்ளன என்பதைப் பார்ப்போம். வார்த்தை உண்மையைப் போதித்து, தவறை வெளிப்படுத்தி, பாதையைத் திருத்தி, நீதியான நடத்தையை உருவாக்குகிறது. இந்த உருவாக்கத்தை ஏற்கும் விருப்பத்திலிருந்து சேவைக்கான ஆயத்தத்தைப் பிரிக்க முடியாது.

பழக்கமான வசனங்களைச் சேகரிப்பதைவிட இது அதிகம் தேவைப்படுத்துகிறது. சூழலோடு வாசித்து, எழுத்தாளரின் நோக்கத்தைக் கவனித்து, வசனம் சொல்வதையும் நாம் ஊகிப்பதையும் வேறுபடுத்த வேண்டும். பல ஆண்டுகளாகச் சொன்ன கருத்தை ஒரு பகுதி சவாலிடும்போது, அந்தக் கருத்தை வசனம் திருத்த அனுமதிப்பதே முதிர்ச்சி. நமக்கு வசதியான விளக்கத்திற்கு மேலாக கர்த்தரின் போதனை அதிகாரமுடையது. அவரது உண்மையை விசுவாசத்தோடு ஏற்று நடைமுறைப்படுத்தும்போது வளருகிறோம்.

அத்தியாயம் 03

வார்த்தை நமது புரிந்துகொள்ளுதலைத் திறக்கட்டும்

உண்மைக்குத் திறந்திருக்கும் மனம்

நமது முடிவுகளை வேதத்திற்குக் கீழ்ப்படுத்துவோம்

அடிக்கடி சொன்னதால் சில முடிவுகள் இறுதியானவைபோல் தோன்றுகின்றன: கடந்தகாலம் கீழ்ப்படிதலைப் பயனற்றதாக்கியது; பலவீனம் நம்மைப் பயன்படுத்த முடியாதவர்களாக்கியது; அனுபவம் இருப்பதால் இனி போதனை தேவையில்லை. திரும்பத் திரும்பச் சொல்வது ஒரு எண்ணத்தைப் பழக்கமாக்குமே தவிர உண்மையாக்காது. அந்தக் கூற்றை அடையாளம் கண்டு தேவனுடைய வார்த்தையின் வெளிச்சத்தில் சோதிக்க வேண்டும். திருத்துதலை மறுக்கும் பெருமையையும் நம்பிக்கையை மறுக்கும் விரக்தியையும் வேதம் சவாலிடுகிறது.

வேதம் பாவத்தை முக்கியமாகக் கருதி மனந்திரும்ப அழைக்கிறது. தம்மிடம் திரும்புவோருக்கான தேவனுடைய இரக்கத்தையும் காட்டுகிறது. இரண்டு உண்மைகளையும் ஏற்க வேண்டும். அறிக்கையிடுதலையும் தேவனுடைய உண்மையான மன்னிப்பையும் சுத்திகரிப்பையும் நோக்கி 1 யோவான் 1:9 விசுவாசிகளை நடத்துகிறது. அவபக்தியை மறுத்து நீதியாக வாழப் பயிற்றுவித்து, நற்கிரியைகளில் ஆர்வமுள்ள ஜனத்தை உருவாக்கும் கிருபையை தீத்து 2:11–14 விளக்குகிறது. வேதாகம நம்பிக்கை மாறிய வாழ்க்கைக்கு வழிநடத்துகிறது.

கவனமான வாசிப்பை ஒரு பழக்கமாக்குவோம்

தாங்கக்கூடிய அணுகுமுறை, பொருத்தமான நீளமுள்ள பகுதியை அதன் கருத்தோட்டம் அல்லது கதையைப் பின்பற்றும் அளவுக்கு மெதுவாக வாசிப்பதில் தொடங்குகிறது. தேவனைப்பற்றி அது என்ன காட்டுகிறது, நமது பதிலைப்பற்றி என்ன போதிக்கிறது, சுற்றியுள்ள அத்தியாயங்களுடன் எவ்வாறு இணைகிறது என்று கேட்கலாம். கட்டாயமான பதிலை உருவாக்காமல், ஆசிரியரிடம் கேட்கக் கேள்விகளைக் குறிக்கலாம். ஜெபம் தாழ்மையை வளர்க்கிறது; கவனமான வாசிப்பு அந்தத் தாழ்மைக்கு ஒழுங்கான வெளிப்பாட்டைக் கொடுக்கிறது. இரண்டும் புரிந்துகொள்ளுதலுக்கு முக்கியமானவை.

தெளிவானவற்றின்படி செயல்படவும் வேண்டும். வார்த்தையைச் செய்கிறவர்களாக இருக்க யாக்கோபு 1:22 அழைக்கிறது. பொறுமையைப் படித்துக்கொண்டே வீட்டில் கடுமையை நியாயப்படுத்தினால் கற்றலின் முக்கிய பகுதி முடிவடையவில்லை. சாட்சியைப் படித்தும் கிறிஸ்துவைப்பற்றிப் பேசும் வாய்ப்புகளைப் புறக்கணித்தால், நடத்தையை உண்மையோடு இணைக்க வேண்டும். கீழ்ப்படிதல் நமது புரிதலைப் பகிரப்பட்ட வாழ்க்கையில் வெளிப்படுத்துகிறது.

இத்தகைய வளர்ச்சி மீண்டும் மீண்டும் கவனம் செலுத்துவதால் உருவாகிறது. உணர்ச்சிகள் மாறும்போதும் சூழல் கடினமாகும்போதும் பழைய சோதனை மீளும்போதும் வேதத்திற்குத் திரும்புகிறோம். சபையில் போதனை பெற்று, உதவி கேட்கத் தயாராயிருக்கிறோம். காலப்போக்கில் வார்த்தை பகுத்தறிவுக்கு உறுதியான அடித்தளத்தைத் தருகிறது. அந்தத் தருணத்தில் நம்பத்தகுந்ததாகத் தோன்றும் விளக்கத்தைச் சார்ந்திருப்பது குறைகிறது.

உண்மையுள்ள வாழ்க்கைக்கு நடத்தும் புரிதலை வேண்டுவதே இந்த அத்தியாயத்தின் ஜெபம். நமது நம்பிக்கை, முடிவுகள், சேவை அவரது உண்மையைப் பிரதிபலிக்க தேவன் கூறியதை அறிய விரும்புகிறோம். சீஷர்களின் அறிவைத் திறந்த கர்த்தர் இன்றும் தமது ஜனங்களைக் கேட்கவும் கற்கவும் கீழ்ப்படியவும் அழைக்கிறார்.

நமது பதில்: வேதத்திற்கு இடைவிடாத கவனம் கொடுத்து, அதன் போதனை நமது சிந்தனையையும் நடத்தையையும் மாற்ற அனுமதிப்போம்.

அத்தியாயம் 04

இவைகளுக்குச் சாட்சிகள்

> “எருசலேமிலிருந்து தொடங்கி எல்லா தேசங்களுக்கும் அவரது நாமத்தில் மனந்திரும்புதலும் பாவ மன்னிப்பும் பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டும்.” — லூக்கா 24:47

செய்தி இயேசுவிடமிருந்து வருகிறது

தாங்கள் எடுத்துச் செல்லப்போகும் செய்தியை லூக்கா 24:46–49இல் இயேசு சீஷர்களுக்குப் புரியவைக்கிறார். தமது பாடுகளையும் உயிர்த்தெழுதலையும் கூறி, எல்லா தேசங்களிலும் தமது நாமத்தில் மனந்திரும்புதலும் பாவ மன்னிப்பும் அறிவிக்கப்பட வேண்டும் என்கிறார். கூடியிருப்பவர்களை இவைகளின் சாட்சிகள் என்று அழைத்து, பிதாவின் வாக்குத்தத்தத்திற்குக் காத்திருக்கச் சொல்கிறார். அவர் நிறைவேற்றியதில் பணி வேரூன்றி, அவர் கட்டளையிடுவதினால் வழிநடத்தப்படுகிறது.

சாட்சியைப்பற்றிய நமது புரிதலை இது பாதுகாக்கிறது. தனிப்பட்ட மாற்றத்தின் கதை தேவனுடைய இரக்கத்தை நோக்கிக் கவனம் ஈர்க்கலாம்; ஆனால் கிறிஸ்தவச் செய்தியின் மையம் இயேசு கிறிஸ்துவே. அவரது மரணம், அடக்கம், உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றை அறிவித்து, அவருக்குப் பதிலளிக்க மக்களை அழைக்கிறோம். நமது உணர்ச்சிகள், சாதனைகள், மீண்டெழுதல் ஆகியவை சுவிசேஷத்தின் பாரத்தைச் சுமக்க முடியாது. நம்மைத் தாண்டி இரட்சகரையும் அவரது நாமத்திலுள்ள இரட்சிப்பையும் சுட்டும்போது பயனுள்ளதாகின்றன.

அப்போஸ்தலர் நடபடிகளில் அப்போஸ்தலர்கள் இந்த மையத்தைத் தக்கவைக்கிறார்கள். சிலுவையில் அறையப்பட்ட இயேசுவை தேவன் எழுப்பி உயர்த்தினார் என்று பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பேதுரு விளக்குகிறார். என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டவர்களை மனந்திரும்புதலுக்கும், பாவ மன்னிப்புக்காக இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் ஞானஸ்நானத்திற்கும், பரிசுத்த ஆவியின் வரத்திற்கும் நடத்துகிறார் (அப்போஸ்தலர் 2:38). பணியாணையையும் பெந்தெகொஸ்தேயையும் பற்றிய லூக்காவின் பதிவுகள், உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தரைப்பற்றித் தொடர்ந்து விரியும் ஒரே சாட்சியின் பகுதிகள்.

இதன் பொருள் சுவிசேஷத்தைத் தெளிவாகவும் உண்மையாகவும் விளக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதே. பொதுவான ஊக்கச் செய்திக்கும் வேதாகம இரட்சிப்பின் அறிவிப்பிற்கும் வேறுபாடு அறிய வேண்டும். ஊக்கம் முக்கியம்; அன்பான செயல்கள் அர்த்தமுள்ள உறவுகளுக்கு வாயில்திறக்கின்றன. ஆனாலும் இயேசு யார், என்ன செய்தார், எவ்வாறு பதிலளிக்க வேதம் அழைக்கிறது என்பதையும் மக்கள் கேட்க வேண்டும். இந்தப் பொறுப்பில் பராமரிப்பும் வார்த்தைகளும் ஒன்றாகச் செயல்பட வேண்டும்.

எல்லாப் பதில்களும் தெரியும் என்று பாசாங்கு செய்யாமல் தொடங்கலாம். உண்மையான சாட்சி புரிந்ததை நேர்மையாகச் சொல்லி, மேலும் படிக்க வேண்டிய கேள்விகளை ஏற்று, வேதத்தை ஆராய அழைக்கிறார். தாழ்மை நம்பகத்தன்மையை அதிகரிக்கிறது. சேர்ந்து படிப்போம் என்று சொல்லலாம்; அறிவுள்ள ஆசிரியரை அறிமுகப்படுத்தலாம். நமது நம்பிக்கை கிறிஸ்துவிலும் அவரது வார்த்தையிலும் இருக்க, அணுகுமுறை பொறுமையாகவும் நேர்மையாகவும் இருக்கும்.

அத்தியாயம் 04

இவைகளுக்குச் சாட்சிகள்

நம்மைத் தாண்டிச் சுட்டிக்காட்டும் சாட்சி

இரக்கத்தைப்பற்றித் தெளிவாகப் பேசுவோம்

நாம் இருந்த நிலை, கர்த்தர் நம்மோடு செயல்பட்ட விதம், இன்றைய கீழ்ப்படிதல் ஆகியவற்றைப் பயனுள்ள தனிப்பட்ட சாட்சி விளக்கலாம். விவரங்கள் கேட்பவரின் புரிதலுக்கு உதவ வேண்டும். பிறரை வெளிப்படுத்தும் விதத்திலோ பழைய பாவத்தைச் சுவாரசியமான பகுதியாக்கும் விதத்திலோ வேதனையான வரலாற்றை மீண்டும் சொல்லத் தேவையில்லை. தேவனுடைய இரக்கம், வார்த்தையின் உண்மை, அவர் உருவாக்கும் வாழ்க்கை ஆகியவற்றுக்கு அதிக கவனம் கொடுத்து நேர்மையாகவும் பொருத்தமாகவும் பேசலாம்.

இன்றைய நடத்தையும் சாட்சியை ஆதரிக்க வேண்டும். இயேசுவைப்பற்றி நாம் பேசுவதைக் கேட்கும் அயலார் நமது பரிவர்த்தனையில் நேர்மையைக் காண வேண்டும். பொதுவில் கூறும் பொறுமையை வீட்டார் அனுபவிக்க வேண்டும். வெளியிலுள்ளவர்களிடம் ஞானமாக நடப்பதையும் ஒவ்வொருவருக்கும் பொருத்தமான கிருபையுள்ள பேச்சையும் கொலோசெயர் 4:5–6 இணைக்கிறது. உண்மையான வார்த்தைகளும் அவற்றை முக்கியமாகக் கருதும் வாழ்க்கையும் சேர்ந்து சாட்சியை வளர்க்கின்றன.

அருகிலிருப்பவர்களிடமிருந்து தொடங்குவோம்

பணியாணை எல்லா தேசங்களையும் அடைந்து, எருசலேமில் தொடங்குகிறது. உலகளாவிய பரப்பு நமது ஜெபத்தையும் சேவிக்கும் விருப்பத்தையும் விரிவாக்க வேண்டும்; அதன் தொடக்கமோ அருகிலுள்ள வாய்ப்புகளை நினைவுபடுத்துகிறது. உடன் பணிபுரிபவரைக் கவனிக்கலாம், நண்பருக்கு வேதப் படிப்பு வழங்கலாம், உதவி கேட்பவருடன் ஜெபிக்கலாம், வருகையாளரைத் தொடர்ந்து அணுகலாம். அருகில் தெளிவானதைக் கீழ்ப்படிய தொலைதூர சூழலுக்குக் காத்திருக்கத் தேவையில்லை.

பல கலாசாரங்கள் கொண்ட சமூகத்தில் சாட்சிக்குக் கேட்கும் விருப்பமும் தேவை. வேறொரு மொழி, குடும்ப மரபு, மதப் பின்னணி ஆகியவற்றால் கேள்விகள் வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கலாம். அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதைப் புரிய நேரம் ஒதுக்கி, புரியும் மொழியில் வேதத்தை விளக்குவதன் மூலம் அன்பைக் காட்டுகிறோம். மொழிபெயர்ப்பு, உபசரிப்பு, பொறுமையான உரையாடல் ஆகியவை மதிப்புள்ள சேவைகளாகலாம். சுவிசேஷமே செய்தியாக இருக்க, தொடர்பு பெறுபவரின் தேவையை கவனிக்கிறது.

அழுத்தமோ கட்டுப்படுத்துதலோ இல்லாமல் பதிலளிக்கும் பிறரின் சுதந்திரத்தை மதிக்க வேண்டும். அழைக்கலாம், கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்கலாம், தொடர்ந்து அக்கறை காட்டலாம். ஆனால் பாவ உணர்வையோ ஆவிக்குரிய ஜீவனையோ உருவாக்க முடியாது. ஊழியக்காரர்கள் நட்டும் நீர்ப்பாய்ச்சியும் இருக்க, வளரச்செய்வது தேவன் என்று 1 கொரிந்தியர் 3:6–7 நினைவுபடுத்துகிறது. அது உழைப்பையும் தாழ்மையையும் ஊக்குவிக்கிறது. நமது உண்மைக்குப் பொறுப்பேற்று, ஆழமான செயலை அவரிடம் ஒப்படைக்கிறோம்.

சீஷர்கள் இயேசுவைப்பற்றிய கதையுடன் திரும்புகிறார்கள்; அவர் தமது செய்தியை இன்னும் தூரம் கொண்டு செல்ல ஆயத்தப்படுத்துகிறார். நமது மீட்கப்பட்ட திசையும் பிறரைப்பற்றிய அதே அக்கறையை உருவாக்க வேண்டும். ஒருகாலத்தில் நமக்குத் தேவைப்பட்ட பொறுமை, விளக்கம், அழைப்பு ஆகியவை அருகிலுள்ள ஒருவருக்குத் தேவைப்படலாம். நன்றியுணர்வு அவரைக் கவனித்துப் பதிலளிக்க உதவும்.

நமது பதில்: இயேசுவைச் சாட்சியின் மையமாக வைத்து, அவரது சுவிசேஷத்தை உண்மையாக விளக்கி, ஏற்கெனவே அருகிலிருப்பவர்களிடமிருந்து தொடங்குவோம்.

அத்தியாயம் 05

இரக்கம் நமக்கு எதிர்காலத்தைத் தருகிறது

> “அவர் நமது அமைப்பை அறிந்திருக்கிறார்; நாம் மண்ணென்பதை நினைவுகூருகிறார்.” — சங்கீதம் 103:14

பேதுருவின் தோல்வி உண்மையானது

பொறுப்பை நோக்கி நடத்தும் இரக்கத்திற்குத் தெளிவான காட்சியாகப் பேதுருவின் மீண்டும் நிலைநிறுத்துதல் இருக்கிறது. சிலுவைக்கு முன்பு உண்மையாக இருப்பேன் என்று உறுதியாகப் பேசுகிறார். ஆனால் முற்றத்தில் இயேசுவை அறிவதில்லை என்று மூன்றுமுறை மறுக்கிறார். கர்த்தர் திரும்பிப் பேதுருவைப் பார்த்ததும், அவர் இயேசுவின் வார்த்தைகளை நினைத்து மனங்கசந்து அழுததாக லூக்கா 22:61–62 கூறுகிறது. வேதம் தோல்வியை மறைக்கவில்லை. பிற்கால ஊழியத்திற்காக அந்த மறுதலிப்பு சிறியது என்று பாசாங்கு செய்யத் தேவையில்லை.

வரப்போகும் சோதனையைப்பற்றி இயேசு ஏற்கெனவே கூறியிருந்தார். பேதுருவுக்காக ஜெபித்ததாகக் கூறி, திரும்பியபின் சகோதரரை உறுதிப்படுத்தச் சொல்கிறார் (லூக்கா 22:31–32). நெருங்கும் தோல்வியின் சூழலில் எதிர்காலப் பொறுப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. மறுதலிப்பை வசனம் பாராட்டவோ அழைப்பின் மூலமாகக் கருதவோ இல்லை. கர்த்தரின் அக்கறையையும் திரும்புதலுக்குப் பின்வரும் பொறுப்பையும் காட்டுகிறது.

உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு கர்த்தர் சீமோனுக்குத் தரிசனமானதாக லூக்கா 24:34 கூறுகிறது. பின்னர் கடற்கரையில் இயேசு பேதுருவோடு பேசுவதை யோவான் 21 பதிவு செய்கிறது. மூன்றுமுறை அவரது அன்பைக்கேட்டு, மூன்றுமுறை தமது ஆடுகளைக் கவனிக்கச் சொல்கிறார். பேதுரு துக்கமடைந்து, கர்த்தர் தம்மை அறிந்திருப்பதிலே பதிலை வைக்கிறார். அன்பு, மேய்ப்பின் பொறுப்பு, தம்மைப் பின்பற்றுதல் ஆகியவற்றை நோக்கி இயேசு உரையாடலை நடத்துகிறார். மீண்டும் நிலைநிறுத்துதலுக்குத் திசை உண்டு.

இந்த வரலாற்றைக் கவனமாகப் பெற வேண்டும். மனந்திரும்புவோருக்கு வலுவான நம்பிக்கையைத் தருகிறது; ஆனால் ஒவ்வொரு தோல்விக்குப் பிறகும் ஒவ்வொருவரும் உடனே பழைய பதவிக்குத் திரும்புவார்கள் என்ற வாக்குத்தத்தமல்ல. பொறுப்பின் தன்மை, விளைந்த தீங்கு, வேதாகமத் தகுதிகள், நம்பிக்கையை மீண்டும் கட்டுதல் ஆகியவை முக்கியம். கிறிஸ்துவின் இரக்கத்தை நோக்கி அவரது போதனைக்குக் கீழ்ப்படிய பேதுருவின் கதை கற்பிக்கிறது. விளைவுகளை உதறவோ பணியை உரிமையாகக் கோரவோ அனுமதி தராது.

தமக்குப் பயப்படுவோரிடமுள்ள கர்த்தரின் மனதுருக்கத்தை சங்கீதம் 103 விளக்குகிறது. நமது பலவீனத்தை அவர் அறிவது நேர்மையாக அணுக காரணமளிக்கிறது. பலவீனம் அவரை ஆச்சரியப்படுத்துவதில்லை; அதை மறைப்பதும் நமக்கு உதவாது. நமது அமைப்பை அவர் அறிகிறார். நடந்ததை அறிக்கையிட்டு, தேவையான பராமரிப்பை நாடி, முன்னே நடத்தும் உண்மையைப் பெறலாம். நம்பிக்கை அவரது குணத்தில் தொடங்குகிறது; கடந்தகாலத்தை மாற்றி எழுதும் நமது திறனில் அல்ல.

அத்தியாயம் 05

இரக்கம் நமக்கு எதிர்காலத்தைத் தருகிறது

மீட்கப்பட்ட கீழ்ப்படிதல் உருவாக்கக்கூடியவை

இயேசுவை மறுதலித்தவர் அவரது நாமத்தை அறிவிக்கிறார்

அந்த முற்றத்திலிருந்து நினைத்துப் பார்க்க முடியாத பொறுப்புகளைப் பேதுரு ஏற்றதை அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் காட்டுகிறது. பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பதினொருவருடன் நின்று உயிர்த்தெழுந்த இயேசுவை அறிவிக்கிறார். அப்போஸ்தலர் 3இல் அவரும் யோவானும் நடக்க முடியாத மனிதனைச் சந்திக்கிறார்கள்; அவனது சுகம் கிறிஸ்துவுக்குச் சாட்சி தர வாய்ப்பாகிறது. அப்போஸ்தலர் 4இல் ஆளுநர்களுக்கு முன் நின்று இயேசுவின் நாமத்திலுள்ள இரட்சிப்பை அறிவிக்கிறார். அவரை அறியேன் என்றவர் இப்போது அவரைப்பற்றிப் பொதுவில் பேசுகிறார்.

அந்த மாற்றம் பேதுருவைத் தன்னிறைவுள்ளவராக்கவில்லை. ஆளுநர்களிடம் பேசியபோது பரிசுத்த ஆவியினால் நிறைந்திருந்தார் என்று அப்போஸ்தலர் 4:8 தெளிவாகக் கூறுகிறது. பின்னர் அச்சுறுத்தல்களுக்கு முன் விசுவாசிகள் சேர்ந்து தைரியத்திற்காக ஜெபிக்கிறார்கள். தேவனைச் சார்ந்தும் மற்றவர்களோடு ஐக்கியத்திலும்தான் அவரது ஊழியம் வளர்கிறது. தனிப்பட்ட வெல்லமுடியாத தன்மையை அல்ல, தேவன் வல்லமையளிக்கும் கீழ்ப்படிதலையே கதை காட்டுகிறது. ஜனத்தை அனுப்பும் கர்த்தரே தைரியத்தைத் தாங்குகிறார்.

இரக்கம் நம்மை இரக்கமுள்ளவர்களாக்க வேண்டும்

தேவன் நம்மைப் பொறுமையாக நடத்தினதை நினைவுகூருவது போராடும் விசுவாசியிடம் நமது பதிலை வடிவமைக்க வேண்டும். சாந்தத்துடன் மீட்க கலாத்தியர் 6:1 கூறுகிறது; அடுத்த வசனம் ஒருவருடைய பாரத்தை ஒருவர் சுமக்கச் சொல்கிறது. கடினமான உண்மையைச் சொல்லவோ பொறுப்புக்கூறுதலை ஏற்க உதவவோ மீள்கட்டும் காலத்தில் பொறுமையாக நடக்கவோ வேண்டியிருக்கலாம். நமது வாழ்க்கையும் கிருபையைச் சார்ந்ததே என்ற உணர்வோடு அதைச் செய்ய வேண்டும்.

பிறரின் பலவீனத்தைக் கண்டு சிலவேளை காட்டும் அதிர்ச்சியை இந்த உணர்வு சோதிக்கிறது. மற்றவரது தோல்வியை வதந்திக்கும் ஒப்பீட்டிற்கும் வாய்ப்பாக்காமல் பாவத்தை முக்கியமாகக் கருதலாம். பாதிக்கப்படுவோரைப் பாதுகாத்து, உண்மையை நிலைநிறுத்தி, இரக்கத்தோடு மனந்திரும்புதலை நாடலாம். உறுதியான அணுகுமுறைக்கு இரக்கம் மீட்பின் நோக்கத்தைத் தருகிறது. மேன்மையை நிலைநிறுத்தும் ஆயுதமாக அல்லாமல், சுகத்திற்கும் உண்மையான நடத்தைக்கும் உண்மை நடத்த வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம்.

நம்மைப்பற்றி பேசும் விதத்தில் சிலர் இந்த அத்தியாயத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இனி ஒருபோதும் கீழ்ப்படிய முடியாது என்று சொல்வது தாழ்மையாகத் தோன்றலாம்; ஆனால் தேவன் தெளிவாக்கிய பொறுப்புகளை ஏற்கத் தடுக்கலாம். வரம்புகளை நேர்மையாக ஏற்றாலும் உண்மையுள்ள ஓர் அடி எடுக்கலாம். உதவி கேட்டு, பொருத்தமான எல்லைகளை ஏற்று, இன்றைய வாய்ப்புகளில் கீழ்ப்படிதலைப் பயிலலாம்.

அத்தியாயம் 05

இரக்கம் நமக்கு எதிர்காலத்தைத் தருகிறது

தோல்விக்கு அப்பாலும் நமது தற்போதைய உண்மையால் உதவி பெறக்கூடிய மக்கள் உள்ளனர். அவர்களது தேவை வரலாற்றை அழிப்பதில்லை; அதை மீண்டும் சொல்லுவதற்கு அப்பால் கவனம் செல்ல வேண்டும் என்பதை நினைவுபடுத்துகிறது. கிறிஸ்துவின் இரக்கம் உண்மை, சார்பு, அன்பு ஆகியவற்றால் வடிவமைக்கப்படும் எதிர்காலத்திற்கு அழைக்கிறது. வாழும் விதத்தையும் பிறரைக் கவனிக்கும் விதத்தையும் அது உருவாக்க அனுமதிப்பதன் மூலம் இரக்கத்தை மதிக்கிறோம்.

நமது பதில்: நேர்மையாக அறிக்கையிட்டு, ஞானமான மீள்நிலைநிறுத்தும் பாதையை ஏற்று, பெற்ற இரக்கம் மற்றவர்களைப் பராமரிக்கும் விதத்தை உருவாக்க அனுமதிப்போம்.

அத்தியாயம் 06

உன்னதத்திலிருந்து வரும் வல்லமை

> “உன்னதத்திலிருந்து வரும் வல்லமையால் தரிப்பிக்கப்படும் வரைக்கும் எருசலேம் நகரத்தில் தங்கியிருங்கள்.” — லூக்கா 24:49

பணியையும் காத்திருக்கும் கட்டளையையும் இயேசு தருகிறார்

சீஷர்கள் உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தரைக் கண்டு அவரது போதனையைப் பெற்றிருந்தாலும், வாக்குத்தத்த வல்லமை வரும் வரை தங்கும்படி இயேசு கூறுகிறார். அந்தக் கட்டளையும் கீழ்ப்படிதலின் பகுதி. உற்சாகம், நினைவுகள், விருப்பம் ஆகியவை அவர் தருவதாகச் சொன்னதற்கு மாற்றாகாது. பணி அவருடையது; எவ்வாறு தொடங்க வேண்டும் என்பதை அவரே தீர்மானிக்கிறார். தயாராக இருப்பதில் கட்டளையைப் புரிந்துகொள்வதோடு அவரது ஏற்பாட்டைப் பெறுவதும் அடங்கும்.

அப்போஸ்தலர் 1:4–8 இந்தப் போதனையைத் தொடர்கிறது. பிதாவின் வாக்குத்தத்தத்தைப்பற்றிப் பேசி, பரிசுத்த ஆவியினால் ஞானஸ்நானம் பெறுவார்கள் என்றும் ஆவியின் வருகை சாட்சிக்கான வல்லமையுடன் இணைந்தது என்றும் இயேசு கூறுகிறார். பணி எருசலேமிலிருந்து பூமியின் கடைசிவரை செல்கிறது. கர்த்தர் அளிக்கும் வல்லமையால் அது விரிகிறது. உற்சாகத்தாலும் நுட்பத்தாலும் உருவாக்க முடியாத வல்லமையைச் சார்ந்திருக்கவே அவரது மக்கள் அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

அப்போஸ்தலர் 2:1–4இல் கூடியிருந்த விசுவாசிகள் பரிசுத்த ஆவியினால் நிரம்பி, ஆவியானவர் அருளியபடி வேறு பாஷைகளில் பேசுகிறார்கள். பின்னர் பேதுரு கேட்பவர்களை மனந்திரும்பவும், பாவ மன்னிப்புக்காக இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் பெறவும் அழைத்து, பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தை வாக்குப்பண்ணுகிறார். அப்போஸ்தல விசுவாசத்தில் புதிய பிறப்பையும் ஆவியின் வல்லமையுள்ள வாழ்க்கையையும் புரிந்துகொள்ள இப்பகுதிகள் வழிகாட்டுகின்றன. சுவிசேஷத்திற்கான நமது பதிலின் மையத்தில் அவை இருக்கின்றன.

பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவது தொடர்ந்து சார்ந்திருத்தல், பரிசுத்தம், சாட்சி ஆகியவற்றிற்கு நடத்த வேண்டும். ஒரு அனுபவத்தின் நினைவாக மட்டும் ஆவியின் செயலைச் சுருக்க முடியாது. ஆவியின்படி நடக்க கலாத்தியர் 5:16–25 அழைத்து, அந்த நடையின் கனியை விவரிக்கிறது. அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம், பொறுமை, சுயக்கட்டுப்பாடு ஆகியவை வீட்டிலும் சபையிலும் முக்கியமானவை. தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட வாழ்வில் ஆவிக்குரிய வல்லமை செயல்பட வேண்டும்.

ஆகவே தேவ பிரசன்னத்திற்கான பசியும் அவரது வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படியும் விருப்பமும் தேவை. ஜெபம், ஆராதனை, ஆவிக்குரிய வரங்கள் சபையில் முக்கியமானவை. ஆரோக்கியமான உபதேசம், ஒழுக்க நேர்மை, பொறுமையான அன்பும் அதேபோல் முக்கியம். வேதம் இவற்றை ஒன்றிணைக்கிறது. நம்மைப் பயன்படுத்தக் கேட்கும்போது, சேவை செய்யப்போகிற நபரையும் உருவாக்கும்படி கர்த்தரைக் கேட்கிறோம். தயாராக இருப்பது அவரது மாற்றும் செயலுக்கு ஒப்புக்கொடுப்பதையும் உடையது.

பலிபீடத்திற்குப் பிறகும் தொடரும் சார்பு

ஜெபம் பணியின் ஒரு பகுதி

பேதுருவும் யோவானும் எதிர்ப்பைச் சந்தித்த பிறகு, ஏற்கெனவே பெந்தெகொஸ்தேயை அனுபவித்த விசுவாசிகள் அப்போஸ்தலர் 4இல் ஜெபிக்கக் கூடுகிறார்கள். வார்த்தையைத் தைரியமாகப் பேச உதவும்படி கர்த்தரைக் கேட்கிறார்கள். கூடியிருந்த இடம் அசைந்து, பரிசுத்த ஆவியினால் நிரம்பி, தைரியமாக வார்த்தையைப் பேசுகிறார்கள். முந்தைய அனுபவம் பிந்தைய ஜெபத்தைத் தேவையற்றதாக்கவில்லை. புதிய அழுத்தம் புதுப்பிக்கப்பட்ட சார்புக்கு வாய்ப்பாகிறது.

அத்தியாயம் 06

உன்னதத்திலிருந்து வரும் வல்லமை

சேவை கடினமாகும்போது இந்த மாதிரியிலிருந்து கற்கலாம். ஆயத்தமும் கவனமாக வளர்க்கப்படும் திறன்களும் முக்கியம். ஆனாலும் நன்றாக ஆயத்தமான பாடத்திற்கும் தேவனைச் சார்ந்த இருதயமுள்ள ஆசிரியர் தேவை. ஒழுங்கான ஊழியத்திற்கும் ஜெபிக்கிற மக்கள் தேவை. நம்பிக்கையான சாட்சிக்கும் கர்த்தரிடமிருந்து தாழ்மை, இரக்கம், தைரியம் தேவை. ஆவிக்குரிய ஜீவனும் பலனும் அவரிடமிருந்து என்பதை ஏற்று, திறன்களை அவரது சேவைக்குக் கொடுக்கிறோம்.

காத்திருப்பதும் கீழ்ப்படிதலாக இருக்க வேண்டும்

எருசலேமில் தங்கும் குறிப்பிட்ட கட்டளை பெந்தெகொஸ்தேக்கு முந்தைய சீஷர்களின் சூழலுக்குரியது. எல்லாச் சேவையையும் தள்ளிப்போடப் பொதுவான காரணமாக அதை மாற்றக்கூடாது. அயலானை நேசிக்க, உண்மை பேச, மனந்திரும்ப, ஜெபிக்க, ஒருவரையொருவர் கவனிக்க வேதம் ஏற்கெனவே கட்டளையிடுகிறது. குறிப்பான பொறுப்புக்கு ஞானம் தேடும்போதே இவற்றிற்கு இப்போது கீழ்ப்படியலாம். உண்மையான ஆயத்தக் காலம் ஏற்கெனவே தெளிவானவற்றில் உண்மையை ஆழப்படுத்த வேண்டும்.

அதேவேளையில், பொறுப்புகளுக்குத் தயாராகும்முன் ஒரு பணியை ஏற்கும் அழுத்தத்தை எதிர்க்க வேண்டும். ஜெபத்துடன் காத்திருப்பதில் உபதேசம் கற்றல், திறன் வளர்த்தல், பயிற்சி பெறுதல் அல்லது ஒழுங்கை மீளக்கட்டுதல் அடங்கலாம். நாம் உணராத வளர்ச்சித் தேவையைத் தலைவர் பார்க்கலாம். ஒவ்வொரு தாமதத்தையும் நிராகரிப்பாகக் கருதாமல் செயல்முறையில் பங்கேற்கத் தாழ்மை உதவுகிறது. அமைதியான ஆயத்தத்திற்கும் மதிப்புண்டு என்று நம்புகிறோம்.

ஆவியைச் சார்ந்திருப்பது விளைவுகளை மதிப்பிடும் விதத்தையும் மாற்றுகிறது. ஊக்கமாக வேலை செய்து, மேம்படுத்த வேண்டியதை நேர்மையாகச் சிந்திக்க வேண்டும். ஆனால் சுவிசேஷத்திற்கான மற்றவரின் பதிலைக் கட்டுப்படுத்தவோ அழுத்தத்தால் ஆவிக்குரிய முதிர்ச்சியை உருவாக்கவோ முடியாது என்பதை நினைக்க வேண்டும். தேவன் அளிக்கும் வல்லமையில் உண்மையாய் சேவிப்பதே பொறுப்பு. அவர் தொடர்ந்து செயல்படும்போது ஜெபித்து, ஆயத்தமாகி, கீழ்ப்படிந்து, கற்றுக்கொள்கிறோம்.

அந்தத் தொடர்ச்சியான உறவில் புதிய திசை நிலைபெறும்போது திரும்புதல் நீடிக்கிறது. உணர்ச்சிமிக்க தருணத்தில் சொன்ன வாக்குறுதியின் பெலன் நம்மைத் தாங்குவதில்லை. கர்த்தரின் பிரசன்னம், வார்த்தையின் போதனை, தினசரி ஒப்புக்கொடுக்கும் பயிற்சி தேவை. சாட்சியாக அழைப்பவரே தம்மைச் சார்ந்திருக்கவும் அழைக்கிறார்.

நமது பதில்: பரிசுத்த ஆவியின் நிறைவை நாடி, ஜெபத்தில் தொடர்ந்து, தேவன் அளிக்கும் வல்லமையைச் சார்ந்து சேவிப்போம்.

அத்தியாயம் 07

நம்மை நிரூபிப்பதிலிருந்து நம்மை ஒப்புக்கொடுப்பதற்கு

> “ஒவ்வொருவரும் பெற்ற வரத்தின்படி, தேவனுடைய பலவகைப்பட்ட கிருபையின் நல்ல உக்கிராணக்காரராக ஒருவருக்கொருவர் சேவை செய்யுங்கள்.” — 1 பேதுரு 4:10

சேவையின் நோக்கத்தைக் கிருபை மாற்றுகிறது

வேதனையான தோல்விக்குப் பிறகு மீண்டும் திறமை உள்ளவர்கள் என்று நிரூபிக்கத் தூண்டப்படலாம். பழைய நிலை இனி ஆளவில்லை என்று காட்டும் வெளிப்படையான வெற்றி, உறுதியான பாராட்டு அல்லது ஒரு பொறுப்பு தேவைப்படலாம். இவ்விருப்பங்கள் சேவையை நமது உறுதிப்படுத்தல் தேவையைச் சுற்றி நகர்த்தலாம். பயனுள்ள வேலை செய்தாலும் ஒவ்வொரு தருணமும் நமது பெயரை மீட்டதா என்று அளக்கலாம். அந்த அழுத்தம் நம்மைச் சோர்வாக்கி அருகிலுள்ளவர்களுக்கும் சிரமம் தருகிறது.

சுவிசேஷம் வேறொரு அடித்தளத்திற்கு அழைக்கிறது. தேவனுடைய இரக்கங்களினாலே நமது சரீரங்களை ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்க ரோமர் 12:1 அழைக்கிறது. ஏற்கெனவே பெற்ற இரக்கத்திலிருந்து பதில் வருகிறது. தேவன் இரக்கமுள்ளவராக இருந்ததால் நம்மை அளிக்கிறோம்; சேவை நன்றியையும் ஒப்புக்கொடுத்தலையும் வெளிப்படுத்துகிறது. ஒவ்வொரு வாய்ப்பும் நமது மதிப்பை நிரூபிக்கும் பாரத்தைச் சுமக்க வேண்டியதில்லை.

விசுவாசிகள் பெற்ற வரங்களை உக்கிராணத்துவமாக 1 பேதுரு 4:10 விவரிக்கிறது. ஒப்படைக்கப்பட்டதற்கு உக்கிராணக்காரர் பொறுப்புடையவர்; ஒருவருக்கொருவர் சேவிப்பதே கூறப்படும் திசை. சேவை பெறுபவர்களின் நன்மைக்கு முக்கியத்துவம் செல்கிறது. பாடம் வேதத்தைப் புரிய உதவுகிறதா, உபசரிப்பு பிறருக்கு இடமளிக்கிறதா, நடத்தை அணியை வலுப்படுத்துகிறதா என்று கேட்கலாம். இக்கேள்விகள் சேவைக்கு ஆரோக்கியமான நோக்கத்தைத் தருகின்றன.

வேறுபட்ட வரங்களுக்கும் இந்தப் பார்வை இடமளிக்கிறது. எல்லாரும் ஒரே வெளிப்படையான பொறுப்பை நாட வேண்டும் என்று சரீரம் கேட்பதில்லை. தெளிந்த சிந்தனையையும் ஒரே சரீரத்தில் பல்வேறு வரங்களையும் ரோமர் 12:3–8 இணைக்கிறது. நம்மை உயர்த்தாமலும் பிறர் பங்களிப்பைத் தாழ்த்தாமலும் தேவன் ஒப்படைத்ததை அறியலாம். நமது இடத்தில் உண்மையாகச் சேவிக்கவும் பிறர்மூலம் நடக்கும் நன்மையைக் கொண்டாடவும் நன்றி உதவுகிறது.

முதிர்ந்த சேவை சாதாரண கருத்துரைகளையும் ஏற்கிறது. நேரம், தெளிவு, ஆயத்தம், அணிப் பணி குறித்த திருத்துதல் நமது மதிப்பைப்பற்றிய தீர்ப்பாக வேண்டியதில்லை. கவலையை ஆராய்ந்து, கேள்விகள் கேட்டு, பயனுள்ள மாற்றம் செய்யலாம். மக்களுக்குச் சிறப்பாகச் சேவிப்பதே நோக்கம். பெயரைப் பாதுகாப்பதைவிட அது முக்கியமானால், கற்றுக்கொள்ளவும் நம்பத்தகுந்த பொறுப்பாளராகவும் வளர்கிறோம்.

அத்தியாயம் 07

நம்மை நிரூபிப்பதிலிருந்து நம்மை ஒப்புக்கொடுப்பதற்கு

அமைதியாகச் செயல்படக்கூடிய அன்பு

கவனிக்கப்படுவதைவிட தேவை முக்கியமாகட்டும்

மனிதப் புகழுக்காக இரக்கச் செயல்களைச் செய்யக்கூடாது என்று மத்தேயு 6:1–4இல் இயேசு கற்பிக்கிறார். மறைவில் செய்யப்படுவதைப் பிதா காண்கிறார். பொதுவான பாராட்டு இல்லாவிட்டாலும் உதவ இந்த உண்மை விடுதலையளிக்கிறது. நமது பங்களிப்பு பேசுபொருளாக வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்காமல், அறையைத் தயாரிக்கலாம், குடும்பத்திற்கு உதவலாம், பாடத்தை மொழிபெயர்க்கலாம், ஒருவருக்காக உண்மையாக ஜெபிக்கலாம். அமைதியான சேவையிலும் அன்பு முழுமையாக இருக்க முடியும்.

ஊக்குவிப்பது தவறு என்பதல்ல இது. விசுவாசிகள் நன்றி சொல்லி உண்மையான உழைப்பை மதிக்க வேண்டும். தொடர்ந்து செய்ய அங்கீகாரம் நிபந்தனையாகிவிட்டதா என்பதே கேள்வி. பாராட்டு தவறும்போதெல்லாம் மனக்கசப்பு ஏற்பட்டால் ஊழியம் நமக்குத் தர வேண்டும் என்று என்ன எதிர்பார்க்கிறோம் என்பதை ஆராய வேண்டும். பாராட்டை நன்றியோடு ஏற்று, கவனத்தைவிட உறுதியானதில் கீழ்ப்படிதலை நிலைநிறுத்த தேவன் உதவுவார்.

சேவையில் மக்களைக் கவனிப்பதும் அடங்கும்

வேலைகள் ஊழியத்தின் பகுதி; அவை முக்கியமானதற்குக் காரணம் மக்களே. ஆசிரியர் உள்ளடக்கத்தை ஆயத்தப்படுத்துவதோடு மாணவர் புரிந்துகொள்கிறார்களா என்றும் கவனிக்க வேண்டும். தன்னார்வலர் பணியை முடித்து, உடன் பணிபுரிவோரைப் பொறுமையாக நடத்த வேண்டும். தலைவர் பொறுப்புகளை ஒழுங்குபடுத்தி, மக்கள் சுமக்கும் பாரங்களைக் கவனிக்க வேண்டும். பணியைச் செய்யும் விதம் ஊழியம் வெளிப்படுத்த விரும்பும் கிருபையைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும்.

ஆவிக்குரிய வரங்களைப்பற்றிய போதனையில் பவுல் அன்பை 1 கொரிந்தியர் 13இல் வைக்கிறார். அன்பில்லாதபோது திறனும் தியாகமும் தகுந்த அர்த்தத்தை இழக்கின்றன. ஆகவே சேவை உருவாக்கும் சூழலை ஆராய வேண்டும். கேள்விகேட்க மற்றவர்கள் பாதுகாப்பாக உணர்கிறார்களா? புதியவர் வெட்கப்படுத்தப்படாமல் கற்க முடியுமா? பொறுப்பைப் பகிர்ந்து பொறுமையாக விளக்கத் தயாரா? குறிப்பாக அழுத்தத்தில் பொறுமைக்குக் கிரயம் தேவைப்படும்போது, இந்த அன்றாட உறவாடல்களில் அன்பு தெரிகிறது.

நம்மை ஒப்புக்கொடுப்பதற்கு வரம்புகளை ஞானமாக நிர்வகிப்பதும் அவசியம். சரீரமும் குடும்பப் பொறுப்புகளும் ஓய்வுத் தேவையும் உள்ளவர்கள் நாம். ஒவ்வொரு கோரிக்கையையும் ஏற்றால் காக்க முடியாத வாக்குறுதிகளும் ஏற்றுக்கொள்ளாத மனக்கசப்பும் வரலாம். நேர்மையான தொடர்பு நிலையாகச் சேவிக்கவும் உதவி பெறவும் அனுமதிக்கிறது. தொடர முடியாத பெரிய வாக்குறுதியைவிட, தாங்கக்கூடிய பங்களிப்பு அதிக நன்மை தரலாம். நம்மால் முடியாததை மற்ற அவயவங்கள் சுமக்கலாம் என்பதை உணர்வதும் தாழ்மை.

நிரூபிப்பதிலிருந்து ஒப்புக்கொடுப்பதற்கு நகர்வது தினசரி மனநிலையை மாற்றுகிறது. உதவத் தயாராக வந்து, வாக்குறுதியை முடித்து, திருத்துதலை ஏற்று, பிறர் வளரும்போது மகிழலாம். அதிக கவனம் பெறாத தேர்வுகளாக இருந்தாலும் இரக்கத்தால் உருவாகும் இருதயத்தை அவை காட்டுகின்றன. கர்த்தருக்கு நம்மை ஒப்புவித்து, முன்னுள்ள மக்களின் நன்மை சேவிக்கும் விதத்தை வடிவமைக்க அனுமதிக்கிறோம்.

நமது பதில்: வரங்களைக் கிருபையின் உக்கிராணக்காரராக அளித்து, பயனுள்ள கருத்துரைகளை ஏற்று, சேவிக்கும் விதத்தை அன்பு ஆள அனுமதிப்போம்.

அத்தியாயம் 08

அன்றாட வாழ்வில் உண்மை

> “உக்கிராணக்காரன் உண்மையுள்ளவனாகக் காணப்பட வேண்டும் என்பதே அவனிடம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.” — 1 கொரிந்தியர் 4:2

கீழ்ப்படிதலினால் நோக்கம் உருவாகிறது

மீதமுள்ள முழு வாழ்வையும் பதில் விளக்க வேண்டும் என்று எண்ணினால், “எனது நோக்கம் என்ன?” என்ற கேள்வி பாரமாகலாம். ஏற்கெனவே தெரிந்ததிலிருந்து தொடங்க வேதம் வழி தருகிறது. தேவனை நேசிக்க, அயலாரை நேசிக்க, பரிசுத்தத்தை நாட, உண்மை பேச, இயேசுவுக்குச் சாட்சி கொடுக்க அழைக்கப்பட்டுள்ளோம். எதிர்காலப் பணிகள் அனைத்தும் புரியும்முன்பே இப்பொறுப்புகளைப் பயிலலாம். இன்றைய உண்மை திசைதேடுதலுக்கு உறுதியான அடித்தளம்.

கீழ்ப்படிதல் வெளிப்பட வேண்டிய இடங்களில் நமது வீடும் ஒன்று. வீட்டின் பொறுமை, நேர்மை, பராமரிப்பு ஆகியவற்றை இடையூறுகளாக நடத்திக்கொண்டு ஆவிக்குரிய நோக்கத்தை நம்பத்தகுந்தபடி பேச முடியாது. இரக்கம், மன்னிப்பு, அன்பு, கிறிஸ்துவின் வார்த்தை குறித்த போதனையை கொலோசெயர் 3 அன்றாட உறவுகளுக்குள் கொண்டு செல்கிறது. கர்த்தருக்கான வளர்ந்த கீழ்ப்படிதலால் நெருக்கமானவர்கள் நன்மை பெற வேண்டும். புதுப்பிக்கப்பட்ட திசை தொனியையும் வாக்குறுதிகளையும் அவர்களுக்கான கவனத்தையும் வடிவமைக்க வேண்டும்.

வேலை செய்யுமிடமும் உண்மையான சீஷத்துவத்திற்கான சூழல். பணத்தை நேர்மையாகக் கையாளலாம், கடமைகளைக் காக்கலாம், வதந்தியை மறுக்கலாம், நீதியாக நடத்தலாம். ஊழியப் பெயரில்லாத பொறுப்புகளிலும் சேவை மனப்பான்மையைக் கொண்டு செல்லலாம். அவை கிறிஸ்துவைப்பற்றி பேசுவதற்கு மாற்றல்ல; ஆனால் சாட்சியின் நம்பகத்தன்மைக்கு உதவுகின்றன. நாட்களைக் கழிக்கும் சாதாரண இடங்கள் நமது அறிக்கையை வாழ்ந்துகாட்ட மீண்டும் மீண்டும் வாய்ப்பளிக்கின்றன.

வெளிப்படையான வாய்ப்புக்கு முன்பே சபையில் ஆயத்தம் வளரக்கூடும். எதிர்கால வேத ஆசிரியர் கவனமாக வேதம் படித்து ஒரு பகுதியை விளக்கக் கற்கலாம். உபசரிப்பில் ஆர்வமுள்ளவர் வருகையாளரைக் கவனித்து அக்கறையுடன் தொடரப் பயிலலாம். மொழிபெயர்க்க விரும்புகிறவர் மொழித்திறனை வளர்த்து மறுபார்வை நாடலாம். ஆயத்தம் விருப்பத்திற்கு நடைமுறை வடிவம் கொடுத்து, தேவை வரும்போது பயன்பாட்டை அதிகரிக்கிறது.

தேவன் தரும் தருணங்களுக்கு ஆயத்தமாக இருப்பதை இந்தப் பாடத்தின் அடிப்படைப் பிரசங்கம் வலியுறுத்துகிறது. ஆயத்தத்தைத் தன்னுயர்த்தலோடு குழப்பாமல் இதைப் பயன்படுத்தலாம். தயாராகி, கொடுக்கப்பட்ட பொறுப்புக்குக் கீழ்ப்படிந்து, வாய்ப்பின் நோக்கத்தை மதிக்கிறோம். குறுகிய சாட்சி கேட்டால் அதை மதிக்கிறோம். அமைதியாக உதவச் சொன்னால் மனமுவந்து செய்கிறோம். நம்பத்தகுந்தவராக இருப்பதில் பணியைப் புரிந்து அக்கறையுடன் நிறைவேற்றுவதும் அடங்கும்.

உண்மையில் எடுக்கக்கூடிய அடுத்த அடி

பொதுவான விருப்பத்திலிருந்து தெளிவான பதிலுக்கு

“தேவன் என்னைப் பயன்படுத்த வேண்டும்” என்பது அர்த்தமுள்ள விருப்பம்; அதற்கு நடைமுறை பதில் தேவை. இன்றைய தேவையை அறிந்து, நமது ஆயத்தத்தை ஆராய்ந்து, எவ்வாறு உதவலாம் என்று பொறுப்புள்ள தலைவரைக் கேட்கலாம். அணியில் சேரலாம், பயிற்சி தொடங்கலாம், அனுபவமுள்ள ஆசிரியருக்கு உதவலாம், ஜெபத்தாலும் பின்தொடர்தலாலும் ஒரு ஊழியத்தை ஆதரிக்கலாம். குறிப்பான உறுதிமொழி பிறர் நம்மை நம்பித் திட்டமிடவும் நாம் நிறைவேற்றத் தெளிவான பொறுப்பையும் தருகிறது.

அத்தியாயம் 08

அன்றாட வாழ்வில் உண்மை

நல்ல விருப்பத்திற்கும் பொருத்தமான அடுத்த அடிக்கும் வேறுபாடு காண ஞானமான ஆலோசனை உதவுகிறது. தேவை உண்மையாக இருந்தாலும் நேரமோ பணியோ மாற வேண்டியிருக்கலாம். தற்போதைய திறனுக்கு வேறொரு பொறுப்பு பொருத்தமானதாகத் தெரியலாம். கற்றுக்கொள்ளும் மனம் ஏமாற்றத்திற்கு பதிலாகப் பயனுள்ள ஆயத்தத்தை உருவாக்குகிறது. தேவனுக்குத் தயாராக இருந்து, தேவைகளையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் அறிந்தவர்களிடமிருந்து கற்கலாம்.

நிலைத்தன்மைக்கு ஆவிக்குரிய முக்கியத்துவம் உண்டு

சிறிய உறுதிமொழிகள் காக்கப்படும்போது நம்பிக்கையை வளர்க்கின்றன. ஆயத்தமாக வருதல், பிரச்சினையை முன்கூட்டியே சொல்லுதல், இரகசியத்தைப் பாதுகாத்தல், பின்தொடர்வை முடித்தல் ஆகியவை பாதிக்கப்படுவோருக்கு அன்பைக் காட்டுகின்றன. நிர்வாகச் செயல்போல் தோன்றினாலும் அவற்றுக்கு உறவுகளில் விளைவுகள் உண்டு. கவனக்குறைவு பிறருக்கு தேவையற்ற சுமை தரலாம். நம்பகத்தன்மை அணியை அதிக கவனத்தோடும் சமாதானத்தோடும் சேவிக்க அனுமதிக்கிறது.

உறுதிமொழிகளை நேர்மையாக மதிப்பிடவும் வேண்டும். உடல்நலம், குடும்பத் தேவைகள், மீளும் காலம் காரணமாக ஒரு பொறுப்பு மாற வேண்டியிருக்கலாம். அந்த உண்மைகளைச் சொல்லி, பொறுப்பான மாற்றத்திற்கு உதவுவதும் உண்மை. திறன் எல்லையற்றது என்று பாசாங்கு செய்யத் தேவையில்லை. பகிரப்பட்ட வாழ்க்கைக்காகக் கிறிஸ்துவின் சரீரம் அமைந்துள்ளது; உதவியை ஏற்றல் முழுச் சரீரத்தை வலுப்படுத்தும் தாழ்மையான செயலாகலாம்.

அடுத்த அடியை எடுக்கும்போது பலனை ஆராயலாம். அன்பிலும் புரிதலிலும் வளருகிறோமா? மக்களுக்குப் பயனுள்ள பராமரிப்பு கிடைக்கிறதா? ஜெபம், வேதம், குடும்பத்திற்கு கவனமுள்ளவர்களா? தலைவருடன் பேச வேண்டிய கவலைகள் உண்டா? இச்சிந்தனை சேவையைச் சீஷத்துவமாக வைத்திருக்கிறது. வேலையின்மூலமே கர்த்தர் கற்பிக்கும்போது தொடர்ந்து உண்மையாகப் பதிலளிப்பதே நோக்கம்.

ஏற்கெனவே தெளிவானதைக் கீழ்ப்படியும்போது நோக்கம் பலமுறை தெளிவாகிறது. எதிர்காலத்தைப்பற்றி நாடகமிக்க அறிவிப்பை உருவாக்கத் தேவையில்லை. முன்னுள்ள நபர், பொறுப்பு, வாய்ப்பில் கவனம் செலுத்தலாம். மீண்டும் மீண்டும் கீழ்ப்படிதல் காலப்போக்கில் பிறர் நம்பக்கூடிய வாழ்வாகிறது. அந்த நிலைத்தன்மையை நாம் முழுவதும் அறியாத வழிகளிலும் தேவன் பயன்படுத்தலாம்.

நமது பதில்: குறிப்பான, தாங்கக்கூடிய கீழ்ப்படிதலின் அடியைத் தேர்ந்தெடுத்து, ஆயத்தம், நிலைத்தன்மை, அக்கறையோடு நிறைவேற்றுவோம்.

அத்தியாயம் 09

தொடர்ந்து கற்றுக்கொண்டு, தொடர்ந்து வளருதல்

> “பேதுரு அந்தியோகியாவுக்கு வந்தபோது, அவர் குற்றமுள்ளவராயிருந்ததால், நான் அவரை முகமுகமாய் எதிர்த்தேன்.” — கலாத்தியர் 2:11

முந்தைய பயன்பாடு திருத்துதலின் தேவையை நீக்காது

அப்போஸ்தலர் நடபடிகளின் ஆரம்ப அத்தியாயங்களிலுள்ள அற்புத நிகழ்வுகளுக்கு அப்பாலும் பேதுருவின் கதை தொடர்கிறது. அந்தியோகியாவில் அவர் புறஜாதி விசுவாசிகளுடன் உணவருந்தியபோதும், சிலர் வந்ததும் பயத்தால் விலகியதை கலாத்தியர் 2:11–14இல் பவுல் கூறுகிறார். மற்றவர்களும் பின்பற்றுகிறார்கள்; பர்னபாவும் மாய்மாலத்தில் இழுக்கப்படுகிறார். சுவிசேஷ உண்மைக்கு ஒவ்வாத நடத்தையைப் பவுல் எதிர்க்கிறார். செல்வாக்குள்ள தலைவரின் நடத்தை சமூகத்தைப் பாதிக்கிறது.

பேதுருவின் மீண்டும் நிலைநிறுத்துதலுக்கு இப்பகுதி அவசியமான முடிவைத் தருகிறது. தேவனால் வல்லமையாகப் பயன்படுத்தப்படுவது மேலும் தவற இயலாதவராக ஒருவரை மாற்றாது. பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பிரசங்கித்து, கொர்நேலியுவின் வீட்டில் புறஜாதியார் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவதைக் கண்டவர்தான் பேதுரு. இருந்தும் பயம் நடத்தையை வடிவமைக்கும்போது திருத்துதல் தேவைப்படுகிறது. விரும்பும் பிம்பத்தைக் காக்க அதை மென்மையாக்காமல், வசனத்தின் தீவிரத்தைத் தக்கவைக்க வேண்டும்.

எதிர்ப்பைப் பவுல் சொல்கிறார்; ஆனால் பேதுருவின் உடனடிப் பதிலை இப்பகுதி விவரிக்கவில்லை. பதிவு செய்யப்படாத பதிலைச் சேர்க்கக்கூடாது. ஆவிக்குரிய செல்வாக்கும் சுவிசேஷத்திற்குப் பொறுப்புக்கூற வேண்டும் என்பதே தெளிவானது. உண்மையான சேவையின் வரலாறு இன்றைய முரண்பாட்டைத் தீங்கற்றதாக்காது. தலைவர்களும் உறுப்பினர்களும் இப்போது செய்பவற்றை வேதம் சோதிக்க அனுமதிக்கும் தாழ்மை தேவை.

அனுபவம் தற்காப்பைத் தூண்டக்கூடும் என்பதால் இது முக்கியம். பழைய தியாகங்கள், பல ஆண்டுகளின் சேவை, பெரிய பொறுப்புகள் ஆகியவற்றை நினைத்து, இன்றைய கவலைக்கு அவையே பதில் என்று கருதலாம். இன்றைய நடத்தை உண்மையானதா என்பதை அவை தீர்மானிக்காது. நம்மூலம் தேவன் செய்ததற்கு நன்றி சொன்னாலும் திருத்துதலைக் கவனமாக ஆராயலாம். கடந்த பலன் நன்றியையும் பொறுப்பையும் ஆழப்படுத்த வேண்டும்; நாம் தரும் முன்மாதிரியும் அதில் அடங்கும்.

தனிப்பட்ட பயங்களுக்கு பொதுவான விளைவுகள் உண்டு என்பதையும் பேதுருவின் நடத்தை நினைவுபடுத்துகிறது. நமது விலகுதல், பட்சபாதம், கடுமை ஆகியவை நம்புகிறவர்களின் நடத்தையை வடிவமைக்கலாம். செல்வாக்குடன் பொறுப்பும் வளர்கிறது. பிறரின் சேர்ந்திருக்கும் உணர்வையும் ஆவிக்குரிய நலனையும் நமது தேர்வுகள் எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்று கேட்க வேண்டும். கற்றுக்கொள்ளும் வாழ்க்கை அந்த விளைவைக் கவனித்து, உண்மை முரண்பாட்டைக் காட்டும்போது மாறத் தயாராகும்.

நிலையான திரும்புதல் தொடர்ந்து பதிலளிக்கிறது

தற்காப்புக்கு முன் பதிலளிக்கக் கற்போம்

ஒரு கவலை சொல்லப்படும்போது நமது நோக்கத்தை விளக்கவே முதலில் விரும்பலாம். நோக்கங்கள் முக்கியம்; ஆனால் நடத்தையையும் விளைவுகளையும் முழுவதும் விளக்காது. தற்காப்புக்கு முன் கேட்டு, நடந்ததைக் கேள்வியிட்டு, ஆராயலாம். தவறான புரிதலுக்கும் உண்மையான தவறுக்கும் வேறுபாடு காண அந்த இடைவேளை உதவுகிறது. கவலை சொல்லும் நபர் கேட்கப்படத் தகுதியானவர் என்பதையும் தெரிவிக்கிறது.

அத்தியாயம் 09

தொடர்ந்து கற்றுக்கொண்டு, தொடர்ந்து வளருதல்

பின்னர் விஷயத்தை வேதத்திற்கும் பொருத்தமான ஆலோசனைக்கும் கொண்டுசெல்லலாம். திருத்துதல் சரியானால், அப்போது நடத்தை ஏன் புரிந்துகொள்ளத்தக்கதாகத் தோன்றியது என்ற நீண்ட விளக்கத்தைவிடத் தெளிவான ஒப்புதல் உதவும். பொதுவான எண்ணத்தைத் திருத்துதல், காயத்தைச் சரிசெய்தல், பிறரைப் பாதித்த பழக்கத்தை மாற்றுதல் ஆகியவை மனந்திரும்புதலில் அடங்கலாம். நடந்த உண்மைக்குப் பொருத்தமான பதில் தேவை. உண்மையான தீர்வைத் தாழ்மை நாடுகிறது.

பழைய முறைகளை விழிப்புடன் கவனிப்போம்

சோர்வு, பயம், ஏமாற்றத்தில் பழைய பழக்கங்கள் மீண்டும் வரலாம். கேட்காமல் நோக்கங்களைத் தீர்மானிக்கலாம்; ஐக்கியத்திலிருந்து விலகலாம்; அங்கீகாரத்தால் மதிப்பை அளக்கலாம். ஆரம்பத்திலேயே அறிந்தால் உண்மையாகப் பதிலளிக்கலாம். ஜெபத்திற்குத் திரும்பி, தொடர்புடைய வசனத்தை மீண்டும் வாசித்து, தெளிவாகச் சிந்திக்க உதவுபவரிடம் பேசலாம். பழைய விளக்கம் மீண்டும் திசையாகும்முன் உடனடி மாற்றம் தடுக்கலாம்.

தொடர்ந்த வளர்ச்சிக்குப் பொறுமையும் தேவை. திருத்தப்பட்ட மனப்பான்மை வெவ்வேறு சூழல்களில் மீண்டும் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட வேண்டியிருக்கலாம். பழைய பலவீனங்களை ஆழமாகத் தொடும் வார்த்தையின் வேலையை எதிர்பார்க்க வேண்டும். தொடரும் பணி முந்தைய மனந்திரும்புதலை அர்த்தமற்றதாக்காது. தொடங்கிய கீழ்ப்படிதலைத் தொடர்ந்து பயிலவும் தவறும்போது நேர்மையாக இருக்கவும் அழைக்கிறது. வெளிச்சத்தில் நடப்பது, ஐக்கியம், அறிக்கை, சுத்திகரிப்பு ஆகியவற்றை 1 யோவான் 1:7–9 விசுவாசியின் வாழ்வில் வைக்கிறது.

நற்கிரியையைத் தொடங்கியவர் இயேசு கிறிஸ்துவின் நாள்வரை அதை நிறைவேற்றுவார் என்ற பவுலின் நம்பிக்கையை பிலிப்பியர் 1:6 கூறுகிறது. தொடர்ந்து தேவனுக்குப் பதிலளிக்க அந்த நம்பிக்கையை ஊக்கமாகப் பெறுகிறோம். அவர் தமது பணியில் உண்மையுள்ளவர்; அவரது போதனைக்குக் கவனமாயிருக்க வேண்டும். நேற்றைய இரக்கத்திற்கான நன்றி இன்றைய தாழ்மையை வலுப்படுத்தும். தொடரும் பணிக்கான நம்பிக்கை கடினமான திருத்துதலைக் கைவிடுவதற்குக் காரணமாக விடாது.

ஆகவே Reversal தொடரின் கடைசி அத்தியாயம் எப்போதும் தேவைப்படும் நிலைக்குத் திரும்புகிறது: உண்மைக்குத் திறந்த இருதயம். பயனுள்ளவர்களாகவும் திருத்தப்படத்தக்கவர்களாகவும் இருக்க, சேவித்தும் தொடர்ந்து கற்கவும், சாட்சிகொடுத்தும் ஆவியைச் சார்ந்திருக்கவும் விரும்புகிறோம். கர்த்தருக்கு இப்படித் தொடர்ந்து பதிலளிப்பதில்தான் நிலையான திசைமாற்றம் வெளிப்படுகிறது.

நமது பதில்: வேதத்திற்குப் பொறுப்புக்கூறி, உண்மையான திருத்துதலைக் கவனமாகக் கேட்டு, தேவனுடைய கிருபையில் தொடர்ந்து வளருவோம்.

முடிவுரை

இயேசுவை அறியச் செய்யும் வாழ்க்கை

காலியான கல்லறையின் உண்மையோடு தொடங்கும் லூக்கா 24, தேவன் செய்ததைப் புரிந்துகொள்ளப் போராடும் சீஷர்களையும் காட்டுகிறது. எம்மாவு பாதையில் ஏமாற்றமடைந்த எதிர்பார்ப்புகளை இயேசு வேதத்தின் சாட்சிக்குக் கீழ்ப்படுத்துகிறார். பந்தியில் சீஷர்கள் அவரை அறிகிறார்கள். எருசலேமுக்குத் திரும்பியபின் கூடிய விசுவாசிகள் நடுவில் நின்று அறிவைத் திறந்து, எடுத்துச் செல்லும் செய்தியை விளக்குகிறார். குழப்பத்திலிருந்து சாட்சிக்கும் பயத்திலிருந்து வாக்குத்தத்த வல்லமையைச் சார்வதற்கும் அத்தியாயம் நடத்துகிறது.

அந்த முன்னேற்றம் நம்மையும் பதிலளிக்க அழைக்கிறது. ஊகத்தை அவர் திருத்தியிருந்தால், திருத்தப்பட்ட புரிதல் முடிவுகளை வடிவமைக்கட்டும். மனந்திரும்பச் செய்திருந்தால் அதற்குரிய நடத்தையைப் பயில வேண்டும். இரக்கத்திற்கான நன்றியைப் புதுப்பித்திருந்தால் அதிக இரக்கமுள்ளவர்களாக வேண்டும். சேவிக்கும் விருப்பத்தை மீட்டிருந்தால் உண்மையான அடுத்த அடியைத் தேடி நன்றாக நிறைவேற்ற ஆயத்தமாக வேண்டும்.

இன்று தெளிவானதைக் கீழ்ப்படிய முழு எதிர்காலத்தையும் அறியத் தேவையில்லை. வேதத்திற்கு நிலையான இடம் கொடுத்து, ஐக்கியத்தில் உண்மையாகப் பங்கேற்று, காயப்படுத்திய இடத்தில் சமாதானம் தேடி, கேட்கத் தயாரானவரிடம் இயேசுவைப்பற்றிப் பேசலாம். பரிசுத்த ஆவியின் நிறைவை நாடி ஜெபத்தில் தொடரலாம். எங்கே எவ்வாறு சேவிக்க வேண்டும் என்ற ஞானமான வழிகாட்டுதலைப் பெறலாம். இப்பயிற்சிகளில் நன்றி சீஷத்துவ வாழ்வாக வெளிப்படுகிறது.

தோல்வியின் நினைவு சாட்சியின் பகுதியாக இருக்கலாம்; எல்லா எதிர்கால முடிவுகளையும் ஆளும் அதிகாரமாக வேண்டியதில்லை. தன்னம்பிக்கையையும் விரக்தியையும் திருத்த கிறிஸ்துவின் வார்த்தைக்கு உரிமை உண்டு. விளைவுகளை ஏற்று, பொறுப்புகளை மதித்து, இரக்கத்திலிருந்து நம்பிக்கை பெறலாம். இன்றைய கீழ்ப்படிதலால் அளிக்கக்கூடிய அன்பு, உண்மை, சேவை அருகிலுள்ளவர்களுக்குத் தேவை. கர்த்தர் நம்மை உருவாக்கும்போது அவர்களுக்கும் கவனமாயிருக்க வேண்டும்.

ஆகவே இறுதிக் கேள்வி நடைமுறையானது: இப்போது நமக்கு முன் இருக்கும் உண்மையான பதில் என்ன? அதை அடையாளம் கண்டு, கர்த்தரிடம் கொண்டு வந்து, தாழ்மையுடன் எடுக்கலாம். நமது வாழ்க்கை பரவலாக அறியப்படாமலும் இருக்கலாம்; ஆனால் இயேசுவை அறியச் செய்யலாம். குழப்பத்தில் சீஷர்களைச் சந்தித்த கர்த்தர் நமது நம்பிக்கை, ஒப்புக்கொடுத்தல், தொடர்ந்த கீழ்ப்படிதலுக்குப் பாத்திரர்.

நமது அறிக்கை: திருத்துதலை ஏற்று, வேதத்தில் வேரூன்றி, பரிசுத்த ஆவியைச் சார்ந்து, இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு உண்மையான சாட்சியிலும் சேவையிலும் வாழ்வை ஒப்புக்கொடுப்போம்.

சிந்தனை

வார்த்தை நமது பதிலைச் சோதிக்கட்டும்

முழுப் பாடத்தையும் வாசித்த பிறகு தனிப்பட்ட சிந்தனைக்கும் குழுக் கலந்துரையாடலுக்கும் இக்கேள்விகளைப் பயன்படுத்துவோம். ஒவ்வொரு துணைப் பகுதியையும் சூழலுடன் வாசித்து, பதிலை உண்மையான சூழ்நிலையுடன் இணைப்போம்.

புரிந்துகொள்ளுதலும் மனந்திரும்புதலும்

1. லூக்கா 24:13–35இல் சீஷர்களின் புரிதலை மாற்றுவது என்ன? புரிதலுக்கும் திசைக்கும் உள்ள உறவை அவர்களது பதில் எவ்வாறு காட்டுகிறது?

2. எந்தத் திருத்துதலை எதிர்க்கிறோம்? ஏற்க வேண்டிய உண்மையையும் உணரும் வெட்கம் அல்லது தற்காப்பையும் எவ்வாறு வேறுபடுத்தலாம்? எபிரெயர் 12:5–11ஐ வாசிப்போம்.

3. மனந்திரும்புதல், சரிசெய்தல் அல்லது புதுப்பிக்கப்பட்ட நிலைத்தன்மையின் எந்தக் குறிப்பான செயல் நமது பதிலை வெளிப்படுத்தும்? எந்த உதவி அதை உண்மையாக்கும்?

ஐக்கியமும் சாட்சியும்

4. லூக்கா 24:33–49இல் கூடிய சீஷர்களிடம் திரும்புவது எதைச் சாத்தியமாக்குகிறது? கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் எங்கே அதிக உண்மையுடன் பங்கேற்க வேண்டும்?

5. சுவிசேஷம், நமது பதில், ஆவிக்குரிய வல்லமை ஆகியவற்றை லூக்கா 24:46–49, அப்போஸ்தலர் 1:8, 2:37–39 எவ்வாறு இணைக்கின்றன? எவ்வளவு தெளிவாக விளக்க முடியும்?

6. சாட்சி பகிரும்போது இயேசுவையும் அவரது சுவிசேஷத்தையும் நோக்கிக் கவனம் செல்கிறதா? எதை இன்னும் தெளிவாக விளக்கவோ கவனமாகக் கையாளவோ வேண்டும்?

இரக்கம், சேவை, தொடர்ந்த வளர்ச்சி

7. பேதுருவின் திரும்புதலையும் பொறுப்பையும் லூக்கா 22:31–32, யோவான் 21:15–19 என்ன கற்பிக்கின்றன? போராடுபவர்களை நடத்தும் விதத்தை இரக்கம் எப்படி வடிவமைக்க வேண்டும்?

8. நம்மை நிரூபிக்கும் விருப்பம் சேவையை எங்கே பாதித்தது? பெறுபவரின் நன்மையே முக்கியமானால் என்ன மாறும்? 1 பேதுரு 4:10–11ஐ வாசிப்போம்.

9. எந்த அன்றாடப் பொறுப்புக்கு அதிக ஆயத்தம், நிலைத்தன்மை அல்லது அக்கறை தேவை? எந்தக் குறிப்பான மாற்றம் செய்யலாம்? கொலோசெயர் 3:12–17, 23ஐ வாசிப்போம்.

10. தொடர்ந்து பொறுப்புக்கூற வேண்டியதை கலாத்தியர் 2:11–14 எவ்வாறு கற்பிக்கிறது? உண்மையானவர்கள் கவலைகளை நம்மிடம் சொல்ல எவ்வாறு எளிதாக்கலாம்?

தனிப்பட்ட பதில்

உண்மையுள்ள அடுத்த அடி

சிந்தனையோடு பதில்களை நிறைவுசெய்வோம். உறுதிமொழிகள் குறிப்பானதாகவும் நடைமுறைக்கு ஏற்றதாகவும் இருக்கட்டும். வழிகாட்டுதலோ பொறுப்புக்கூறுதலோ தேவைப்பட்டால் நம்பத்தகுந்த தலைவருடன் கலந்துரையாடுவோம்.

ஏற்றுப் புரிந்துகொள்வது

வேதம் கேள்விக்குட்படுத்திய ஒரு ஊகம் அல்லது மனப்பான்மை:

மேலும் கவனமாகப் படிக்க வேண்டிய வேதப் பகுதி:

இயேசுவையும் அவரது சுவிசேஷத்தையும்பற்றி இன்னும் தெளிவாக விளக்க வேண்டிய ஓர் உண்மை:

சரிசெய்து மீண்டும் இணைவது

கவனம் தேவைப்படும் ஓர் உறவு, பொறுப்பு அல்லது பழக்கம்:

ஆலோசனை, பராமரிப்பு அல்லது பொறுப்புக்கூறுதலுக்காக அணுகப்போகும் நபர்:

ஆயத்தமாகிக் கீழ்ப்படிவது

கவனிக்கவோ சேர்ந்து ஜெபிக்கவோ வேதம் படிக்க அழைக்கவோ முடியும் ஒரு நபர்:

எனது அடுத்த உண்மையான சேவையின் அடி, அதை எடுக்கும் நேரம்:

எனக்குத் தேவையான ஆயத்தம் அல்லது ஆதரவு:

இந்த உறுதிமொழியை மீண்டும் ஆராயும் தேதி: _____

உண்மையான வார்த்தைகள், இரக்கமுள்ள உறவுகள், உண்மையான கீழ்ப்படிதல் ஆகியவற்றினால் இயேசுவை அறியச் செய்வோம்.